

1

Inhoudsopgave

DEEL 1 – GOD ZIET EN BESCHERMT KINDEREN	03
1. Mozes – Een baby in gevaar	04
2. Ismaël – God hoort een kind huilen	07
3. Samuël – Een kind dat God hoort	10
4. Jezus – God komt als een Kind	13
DEEL 2 – KINDEREN IN GODS PLAN	16
5. Isaak – Het kind waarop Abraham wachtte	17
6. Johannes – Het kind van Zacharias en Elisabeth	20
7. David – De jongen die niemand verwachtte	24
8. Het meisje bij Naäman – Een klein meisje met een groot geloof	28
DEEL 3 – JEZUS EN DE KINDEREN	32
9. Laat de kinderen bij Mij komen	33
10. Jezus neemt een kind in zijn midden	36
11. Word als een kind	39
12. Het dochttertje van Jaïrus – Jezus ziet haar verdriet	42
13. De jongen met vijf broden en twee vissen	45
DEEL 4 – KINDEREN, GELOOF EN VERTROUWEN	49
14. Een kind dat durft te vertrouwen	50
15. Een kind kan God dienen	54
16. Wanneer een kind verdriet heeft	57
DEEL 5 – JEZUS, HET KIND DAT KWAM OM TE REDDEN	61
17. Jezus als jongen in de tempel	62
18. Het Kind dat de wereld kwam redden	66

Deel 1 – God ziet en beschermt kinderen

Kinderen zijn kwetsbaar. Een baby kan zichzelf nog niet beschermen. Een klein kind heeft hulp nodig. Een kind kan bang zijn. Een kind kan verdriet hebben.

Ook in de Bijbel zien we dat. Soms gaat het goed met een kind. Soms gebeurt er iets ergs. Soms is een kind ziek. Soms moet een kind vluchten. Maar steeds zien we iets belangrijks: **God ziet kinderen.**

Hij ziet wat er met hen gebeurt.

Hij hoort wanneer zij huilen.

Hij kent hun angst en hun verdriet.

En Hij laat hen niet zomaar los.

In dit eerste deel ontmoeten we verschillende kinderen.

We ontmoeten *Mozes*. Hij is nog maar een baby wanneer zijn leven gevaar loopt.

We ontmoeten *Ismaël*. Hij is met zijn moeder in de woestijn. Ze denken dat niemand hen meer kan helpen. Maar God hoort het huilen van de jongen.

We ontmoeten *Samuël*. Hij is nog een kind wanneer hij Gods stem hoort.

En we ontmoeten *Jezus*. Ook Hij komt als een klein Kind naar deze wereld.

Deze verhalen zijn heel verschillend. Maar er loopt één draad doorheen: **Kinderen zijn kostbaar voor God.** En dat is niet alleen belangrijk voor kinderen. Misschien ben je zelf volwassen. Misschien ben je al oud. Ook dan mag je weten:

God ziet jou.

God hoort jou.

Je bent niet vergeten.

Je bent kostbaar voor Hem.

Hoofdstuk 1

MOZES – EEN BABY IN GEVAAR

God ziet een kind, ook wanneer de wereld donker is.

Het verhaal (Exodus 1 en 2)

Het volk van Israël woont al lange tijd in Egypte. Er worden steeds meer Israëlieten geboren. De koning van Egypte is bang. Hij denkt: „Straks worden de Israëlieten sterker dan wij.” Daarom geeft hij een vreselijk bevel. Alle pasgeboren jongetjes van de Israëlieten moeten worden gedood.

In die donkere tijd wordt er een jongetje geboren. Zijn moeder kijkt naar haar baby. Ze ziet dat hij mooi en gezond is. Ze wil hem niet laten doden. Drie maanden lang houdt ze hem verborgen. Maar dan kan dat niet meer.

Wat moet ze doen? Zijn moeder maakt een mandje van biezen. Ze maakt het waterdicht. Dan legt ze haar kleine jongen in het mandje. Ze brengt het mandje naar de rivier de Nijl. Dat moet verschrikkelijk moeilijk voor haar zijn geweest. Ze kan haar kind niet meenemen. Ze kan hem ook niet zelf beschermen. Maar ze laat hem niet zomaar achter. Zijn zus Mirjam blijft op een afstand kijken.

Dan komt de dochter van de koning naar de rivier. Ze ziet het mandje tussen het riet. Ze laat het mandje halen. Wanneer ze het opent, ziet ze een baby. Het jongetje huilt. De prinses krijgt medelijden met hem. Ze begrijpt dat het een kind van de Israëlieten is. Mirjam komt dichterbij. Ze vraagt: „Zal ik iemand halen die voor de baby kan zorgen?” De prinses zegt ja.

Mirjam haalt haar moeder. Zo komt de moeder van Mozes weer bij haar eigen kind. Ze mag voor hem zorgen. Later groeit Mozes op in het paleis. God heeft hem beschermd. God had een plan met zijn leven. Mozes zou later het volk van Israël uit Egypte leiden. Een klein kind in een klein mandje. Maar God zag hem. En God liet hem niet los.

Even nadenken

Mozes was nog maar een baby. Hij kon niets zelf doen. Hij kon niet vluchten. Hij kon niet vechten. Hij kon alleen maar huilen. Toch was hij niet vergeten. God zag Mozes. Ook toen niemand kon weten wat er later met hem zou gebeuren. Dat is ook voor ons belangrijk. Wij weten niet altijd wat er morgen gebeurt. Soms zijn we bang. Soms voelen we ons klein. Soms weten we niet hoe het verder moet. Maar God ziet ons.

Hij vergeet ons niet.

Voor vandaag

Misschien voel jij je soms klein. Misschien denk je dat je niet zoveel kunt. Misschien lijkt een probleem veel groter dan jij bent. Kijk dan naar Mozes. Hij was maar een baby. Toch had God een plan met zijn leven. God heeft ook jou gemaakt. Hij kent jou. Hij ziet wat jij nodig hebt.

En boven alles mogen we weten: **Jezus is gekomen om dicht bij ons te zijn.** Hij kent onze angst. Hij kent ons verdriet. En Hij laat ons niet alleen.

Neem mee

Ik ben nooit te klein voor God. God ziet mij. God kent mij. God vergeet mij niet.

Vijf vragen

1. Waarom was Mozes in gevaar?
2. Wat deed zijn moeder om hem te beschermen?
3. Wie bleef naar het mandje kijken?
4. Wie vond Mozes bij de rivier?
5. Wat leer jij uit dit verhaal over God?

Even glimlachen en nadenken

Een kind kan klein zijn.
Maar het kan je hele wereld vullen.

Hoofdstuk 2

ISMAËL – GOD HOORT EEN KIND HUILEN

Ook als niemand je lijkt te zien, ziet God jou.

Het verhaal (*Genesis 21: 8-21*)

Abraham heeft een zoon gekregen. Zijn naam is Isaak. Isaak is het kind dat God aan Abraham en Sara had beloofd. Maar Abraham heeft nog een andere zoon. Zijn naam is Ismaël. Ismaël is de zoon van Abraham en Hagar. Hagar is de vrouw die voor Sara had gewerkt.

Op een dag verandert alles. Sara ziet dat Ismaël en Isaak samen zijn. Ze wil niet dat Ismaël later samen met Isaak de erfenis krijgt. Daarom zegt ze tegen Abraham: „Stuur Hagar en Ismaël weg.” Abraham vindt dat heel moeilijk. Ismaël is immers zijn zoon. Maar God zegt tegen Abraham dat hij naar Sara moet luisteren. God belooft ook dat Hij voor Ismaël zal zorgen. De volgende morgen geeft Abraham Hagar brood en water. Dan stuurt hij haar weg. Hagar gaat op weg. Ze loopt de woestijn in. Ismaël gaat met haar mee. Ze lopen steeds verder. Maar in de woestijn is bijna geen water. Het water uit de kruik raakt op. Dan wordt het heel moeilijk. Ismaël heeft dorst. Hij heeft geen kracht meer.

Hagar weet niet meer wat ze moet doen. Ze legt haar zoon onder een struik. Zelf gaat ze een eindje verderop zitten. Ze wil haar zoon niet zien sterven. Hagar begint te huilen. Ismaël huilt ook. Ze zijn alleen. Maar toch zijn ze niet alleen. **God hoort het huilen van de jongen.** Een engel van God roept naar Hagar. „Wat is er, Hagar?” Hagar vertelt wat er is gebeurd. Dan zegt de engel: „Wees niet bang.” God heeft het huilen van de jongen gehoord. God zal voor hem zorgen.

Hagar kijkt om zich heen. Dan ziet ze iets wat ze eerst niet had gezien. Er is een waterbron. Ze gaat erheen. Ze vult haar kruik met water. Ze geeft Ismaël te drinken. Hij krijgt weer kracht. God blijft bij Ismaël.

De jongen groeit op. God zorgt voor hem. Ismaël was ver van huis. Hij had verdriet. Hij leek helemaal alleen. Maar God zag hem. En God hoorde hem.

Even nadenken

Misschien heb jij ook wel eens verdriet. Misschien ben je bang. Misschien voel je je soms alleen. Soms lijkt het alsof niemand merkt hoe jij je voelt. Maar God ziet jou. Hij ziet ook wat andere mensen niet zien. Hij hoort je wanneer je huilt. Je hoeft niet altijd mooie woorden te gebruiken. Je mag tegen God zeggen: „God, ik ben verdrietig.” Of: „God, ik ben bang.” Of gewoon: „Help mij.” God hoort. Dat zien we ook bij Ismaël.

Voor vandaag

Het verhaal van Ismaël laat ons iets belangrijks zien. God zorgt niet alleen voor mensen die sterk zijn. God ziet juist ook mensen die kwetsbaar zijn. Een kind dat verdriet heeft. Een mens die alleen is. Iemand die niet weet hoe het verder moet. God ziet hen. Jezus laat ons Gods liefde zien. Hij liep zelf ook naar mensen toe die verdriet hadden.

Hij nam mensen serieus. Hij luisterde naar hen. En Hij zei: „**Kom maar bij Mij.**”
Daarom mag ook jij met je verdriet naar Jezus gaan. Je hoeft je verdriet niet te verbergen. Jezus kent je. Hij ziet je. En Hij hoort je.

Neem mee

Als ik verdriet heb, ziet God mij. Als ik huil, hoort God mij. Als ik bang ben, mag ik bij God komen. Ik ben nooit helemaal alleen.

Vijf vragen

1. Hoe heette de moeder van Ismaël?
2. Waarom gingen Hagar en Ismaël naar de woestijn?
3. Waarom werd Ismaël verdrietig?
4. Wie hoorde het huilen van Ismaël?
5. Wat kun jij tegen God zeggen wanneer je verdriet hebt?

Even glimlachen en nadenken

Wij kunnen soms iets kwijt zijn.
Maar God raakt ons nooit kwijt.

Hoofdstuk 3

SAMUËL – EEN KIND DAT GOD HOORT

God kent ook kinderen en kan tot hen spreken.

Het verhaal (1 Samuël 1-3)

Hanna heeft heel lang gewacht op een kind. Ze heeft veel gebeden. Toen werd haar gebed verhoord. Ze kreeg een zoon. Ze noemde hem Samuël. Toen Samuël nog klein was, bracht Hanna hem naar de tabernakel. Daar werkte de priester Eli. Samuël bleef bij Eli. Hij hielp hem met het werk in de tabernakel.

Samuël groeide op. Hij leerde God steeds beter kennen. Op een nacht ligt Samuël te slapen. Eli ligt ergens anders. De lamp van God brandt nog. Dan gebeurt er iets bijzonders. God roept: „Samuël!” Samuël wordt wakker. Hij denkt dat Eli hem roept. Hij staat op en gaat naar Eli. „Hier ben ik. U hebt mij geroepen.” Maar Eli zegt: „Ik heb je niet geroepen. Ga maar weer slapen.” Samuël gaat terug naar zijn slaapplaats. Dan roept God opnieuw: „Samuël!” Samuël staat weer op. Hij gaat naar Eli. „Hier ben ik. U hebt mij geroepen.” Maar Eli zegt weer: „Ik heb je niet geroepen. Ga maar slapen.” Samuël weet nog niet dat God hem roept. Dan gebeurt het voor de derde keer. God roept: „Samuël!”

Samuël gaat opnieuw naar Eli. Nu begrijpt Eli wat er aan de hand is. Hij zegt: „Ga maar weer liggen. Als je opnieuw wordt geroepen, zeg dan: ‘Spreek, Heer. Uw dienaar luistert.’” Samuël gaat terug. Hij gaat liggen. Dan komt God. God roept: „Samuël! Samuël!”

Samuël antwoordt: „Spreek, Heer. Uw dienaar luistert.” God spreekt tot Samuël. Vanaf die nacht leert Samuël luisteren naar God. Samuël is nog jong. Maar God kent hem. God vertrouwt hem een belangrijke boodschap toe. Later wordt Samuël een belangrijke profeet. Hij spreekt namens God. Hij helpt het volk om naar God te luisteren. Een kind dat in de nacht wakker wordt. Een jongen die nog veel moet leren. Maar God ziet hem. God kent zijn naam. En God roept hem.

Even nadenken

Samuël wist eerst niet wie hem riep. Dat is niet zo vreemd. Hij had nog nooit meegemaakt dat God zo tegen hem sprak. Eli hielp hem om te begrijpen wat er gebeurde. Samuël leerde luisteren. Dat is ook voor ons belangrijk. Luisteren naar God betekent niet altijd dat je een stem uit de hemel hoort. God spreekt tot ons door de Bijbel. We kunnen bidden. We kunnen luisteren naar mensen die ons iets over God vertellen. En soms begrijpen we opeens: *Dit wil God mij laten zien.*

Daarom is het goed om rustig te worden en te luisteren.

Voor vandaag

Misschien denk je: „God spreekt alleen tot grote mensen.” Maar het verhaal van Samuël laat iets anders zien. Samuël was nog jong. Toch kende God zijn naam. God had hem nodig. Dat betekent niet dat ieder kind een profeet moet worden. Het betekent

wel dat niemand te jong of te klein is om God te kennen. Ook jij mag met God praten. Je mag bidden. Je mag vragen stellen. Je mag luisteren naar wat God in de Bijbel zegt. En als je iets niet begrijpt, mag je het gewoon zeggen. God heeft geduld. Hij kent jou. Hij weet wie je bent. Hij kent zelfs jouw naam.

Neem mee

God kent mijn naam. Ik ben niet te klein voor God. Ik mag met Hem praten. Ik mag naar Hem luisteren.

Vijf vragen

1. Wie zorgde voor Samuël in de tabernakel?
2. Hoe vaak riep God Samuël voordat Eli begreep wat er gebeurde?
3. Wat moest Samuël zeggen als God hem opnieuw riep?
4. Wat leer jij van Samuël?
5. Op welke manieren kun jij naar God luisteren?

Even glimlachen en nadenken

Hoofdstuk 4

JEZUS – GOD KOMT ALS EEN KIND

Gods Zoon kwam naar de wereld als een klein Kind.

Het verhaal (*Lucas 1-2 en Mattheus 1-2*)

God had lang geleden beloofd dat Hij een Redder zou sturen. De mensen wachtten op Hem. Ze wisten niet precies wanneer Hij zou komen. Maar God vergat zijn belofte niet. Op een dag kwam een engel bij een jonge vrouw. Haar naam was Maria. De engel vertelde haar dat zij een zoon zou krijgen. Zijn naam moest Jezus worden. Hij zou de Zoon van God worden genoemd. Maria begreep niet alles. Maar ze vertrouwde op God. Later ging Maria samen met Jozef naar Bethlehem. Jozef was met Maria getrouwd. Ze moesten daarheen omdat de keizer wilde weten hoeveel mensen er in zijn land woonden. Toen Maria en Jozef in Bethlehem kwamen, was het er erg druk. Er was geen plaats voor hen in de herberg. Daarom verbleven ze op een eenvoudige plaats waar dieren waren. Daar werd Jezus geboren. Maria wikkelde Hem in doeken. Ze legde Hem in een voerbak. Een kribbe.

Het Kind dat daar lag, was niet zomaar een kind. Hij was Gods Zoon. God kwam naar onze wereld. Maar Hij kwam niet als een machtige koning met een groot leger. Hij kwam als een baby. Klein. Kwetsbaar. Afhankelijk van zijn moeder en vader.

In diezelfde nacht waren er herders buiten de stad. Ze pasten op hun schapen. Opeens verscheen er een engel. De herders schrokken. Maar de engel zei: „Wees niet bang.” Daarna vertelde de engel het goede nieuws. De Redder was geboren.

De herders gingen snel naar Bethlehem. Ze vonden Maria en Jozef. En daar zagen ze het Kind. Jezus.

Ze vertelden aan iedereen wat ze hadden gehoord. Later kwamen er ook andere mensen naar Jezus. De wijzen kwamen uit het oosten. Zij brachten geschenken. Simeon kwam naar de tempel. Hij had lang op Gods belofte gewacht. Toen hij Jezus zag, wist hij: *Dit is de Redder.*

Ook Anna, een oude vrouw die veel in de tempel kwam, zag Jezus. Zij dankte God. Ze vertelde aan andere mensen over het Kind. Zo groeide Jezus op. Hij was eerst een baby. Daarna een peuter. Een kind. Een jongen, die het vak van zijn “vader” Jozef leerde: timmerman. En later een volwassen man. Maar vanaf het begin was duidelijk:

God was naar ons toe gekomen.

Even nadenken

Misschien denken we bij God aan iets heel groots. Aan de hemel. Aan sterren. Aan de macht van God. Maar God kwam naar de aarde als een klein Kind. Jezus moest worden gedragen. Hij moest eten en slapen. Hij huilde als een gewone baby. Hij groeide op. Hij werd moe. Hij had honger en dorst. Jezus was echt mens. En toch was Hij ook de Zoon van God. Dat is een groot geheim van het geloof. *God kwam dichtbij.* Hij bleef niet ver weg. Hij kwam naar ons toe.

Voor vandaag

Misschien voel jij je soms klein. Of kwetsbaar. Misschien heb je het gevoel dat God heel ver weg is. Kijk dan naar Jezus. God koos ervoor om als een Kind naar deze wereld te komen. Hij kwam dichtbij. Hij kwam wonen tussen mensen. Hij wilde ons laten zien wie God is. Later zou Jezus zeggen: „Wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien.”

In Jezus zien we hoe groot Gods liefde voor mensen is. Jezus kwam niet alleen voor sterke mensen. Hij kwam voor mensen die bang zijn. Voor mensen die verdriet hebben. Voor mensen die fouten maken. Voor mensen die God zoeken. Voor kinderen. Voor volwassenen. Voor jou. Daarom is de geboorte van Jezus zo bijzonder. *God kwam dichtbij.*

Neem mee

God kwam dichtbij in Jezus. Jezus was een Kind. Jezus werd een mens. Jezus kwam om ons Gods liefde te laten zien. En Jezus kwam om ons te redden.

Vier vragen

1. Waar werd Jezus geboren?
2. Wie kwamen als eerste naar Jezus kijken?
3. Waarom is dat eigenlijk ook bijzonder?
4. Waarom zou Gods Zoon als een Kind naar de wereld zijn gekomen?

Even glimlachen en nadenken

Deel 2 – Kinderen in Gods plan

Kinderen zijn klein. Ze hebben nog veel te leren. Ze hebben hulp nodig van volwassenen. Toch zijn kinderen in de Bijbel niet alleen mensen voor wie anderen moeten zorgen. God heeft ook een plan met kinderen.

Dat zien we in veel verhalen.

- Isaak werd geboren omdat God een belofte had gedaan aan Abraham en Sara.
- Johannes werd geboren bij Zacharias en Elisabeth. Nog voordat hij geboren was, had God al een bijzondere taak voor hem.
- David was nog maar een jongen toen God hem uitkoos om later koning te worden.
- En een klein meisje dat bij Naäman werkte, vertelde over de God van Israël. Haar eenvoudige woorden hielpen een belangrijke man om God te leren kennen.

Deze kinderen waren heel verschillend. Ze hadden niet allemaal dezelfde achtergrond. Ze hadden ook niet allemaal een belangrijke naam. Maar God kende hen. God zag wat zij konden betekenen. Dat is belangrijk om te onthouden.

Je hoeft niet groot te zijn om belangrijk te zijn voor God. Je hoeft niet veel te kunnen. Je hoeft niet beroemd te zijn. Je hoeft zelfs niet alles te begrijpen. God kan gewone mensen gebruiken. Ook kinderen.

Misschien denk je soms: „*Wat kan ik nou doen?*” Dan mag je naar deze verhalen luisteren. Misschien kun jij iemand helpen. Misschien kun jij iemand moed geven. Misschien kun jij iets vertellen over God. Misschien kun jij gewoon vriendelijk zijn. Een klein gebaar kan veel betekenen.

Want wat voor mensen klein lijkt, kan in Gods handen heel groot worden. In dit deel ontdekken we daarom vier dingen:

1. God doet wat Hij belooft.
2. God heeft een plan met mensen.
3. God kijkt naar het hart.
4. En God kan ook kinderen gebruiken.

Laten we deze bijzondere kinderen uit de Bijbel ontmoeten.

Hoofdstuk 5

ISAAC – HET KIND WAAROP ABRAHAM WACHTTE

God vergeet zijn beloften niet.

Het verhaal (genesis 17, 18 en 21)

Abraham en Sara zijn al heel lang getrouwd. Ze willen graag een kind. Maar ze krijgen geen kinderen. De jaren gaan voorbij. Abraham en Sara worden ouder. Heel oud zelfs. Dan doet God een bijzondere belofte. God zegt tegen Abraham: „Ik zal je een groot volk geven.” Abraham kijkt naar zijn leven. Hoe kan dat? Hij heeft geen zoon met Sara. Maar God zegt dat Abraham naar buiten moet gaan. Het is nacht. Boven Abraham staan duizenden sterren. God zegt: „Kijk eens naar de hemel.” Abraham kijkt omhoog. „Kun je de sterren tellen?” Dat kan Abraham natuurlijk niet. Het zijn er veel te veel. Dan zegt God: „Zo groot zal jouw familie worden.” Abraham gelooft God. Maar het duurt lang. Heel lang.

God herhaalt zijn belofte. Abraham en Sara zullen samen een zoon krijgen. Sara hoort het. Ze moet lachen. Niet omdat ze God wil uitlachen. Maar omdat het bijna niet te geloven is. Ze is al oud. Hoe kan zij nu nog een kind krijgen? Maar God zegt: „Zou voor de Heer iets te wonderlijk zijn?” God vergeet zijn belofte niet.

Op de tijd die God heeft beloofd, gebeurt het. Sara krijgt een zoon. Abraham en Sara zijn ontzettend blij. Ze noemen hun zoon: **Isaak**. Die naam heeft met lachen te maken. Eerst lachte Sara omdat ze het nauwelijks kon geloven. Nu kan ze lachen van blijdschap. Ze zegt: „God heeft ervoor gezorgd dat ik kan lachen.” Iedereen die ervan hoort, zal met haar blij zijn.

Abraham is honderd jaar wanneer Isaak wordt geboren. Dat is bijna niet voor te stellen. Maar daar ligt hij. Een kleine baby. Het kind waarop Abraham en Sara zo lang hebben gewacht. Als Abraham naar Isaak kijkt, ziet hij meer dan alleen zijn zoon. Hij ziet iets van Gods belofte. God had gezegd dat Hij een groot volk uit Abraham zou laten ontstaan. Dat grote volk is er nog niet. Er is alleen een kleine jongen. Maar het begin is er. God heeft gedaan wat Hij beloofde.

Even nadenken

Wachten is moeilijk. Als iets lang duurt, kunnen we gaan twijfelen. Misschien heb jij dat ook weleens. Je bidt ergens voor. Maar er gebeurt niets. Je hoopt dat iets verandert. Maar alles blijft hetzelfde. Dan kun je denken: „Heeft God mij wel gehoord?”

Abraham en Sara hebben heel lang moeten wachten. Soms maakten ze ook verkeerde keuzes omdat het wachten zo moeilijk was. Toch vergat God zijn belofte niet. Isaak werd geboren. Dat betekent niet dat God ons altijd precies geeft waar wij om vragen. God belooft ons geen leven zonder verdriet of teleurstelling. Maar wat God **wel** belooft, daar mogen we op vertrouwen. God laat zijn mensen niet los.

Voor vandaag

Er loopt een bijzondere lijn van Isaak naar Jezus. Isaak was een kind dat God had beloofd. Veel later werd er opnieuw een Kind beloofd. Jezus. Eeuwenlang hadden mensen gewacht op de Redder. Profeten hadden over Hem gesproken. Soms leek het misschien alsof het heel lang duurde. Maar ook die belofte vergat God niet. Jezus werd geboren. Door Jezus laat God zien hoe trouw Hij is.

Daarom betekent geloven niet: „Alles gebeurt zoals ik het wil.” Geloven betekent: „Ik vertrouw op God, ook als ik nog niet weet hoe het verdergaat.”

Dat kan moeilijk zijn. Abraham moest het leren. Sara moest het leren. En wij mogen het ook leren.

Neem mee

God vergeet zijn beloften niet. Soms moet ik wachten. Soms begrijp ik God niet. Maar ik mag Hem blijven vertrouwen. God is trouw.

Vier vragen

1. Wat had God aan Abraham beloofd?
2. Waarom moest Sara lachen?
3. Waarom gaven Abraham en Sara hun zoon de naam Isaak?
4. Wat kun jij van Abraham en Sara leren over wachten en vertrouwen?

Even glimlachen en nadenken

≡ Duurt het nog lang? ≡

Wachten kan heel lang voelen.
Maar wachten betekent niet dat er niets gebeurt.

Hoofdstuk 6

JOHANNES – HET KIND VAN ZACHARIAS EN ELISABET

God heeft een plan met het leven van een kind.

Het verhaal (Lucas 1)

In de tijd dat koning Herodes over het land regeert, leeft en woont er een priester die Zacharias heet. Zijn vrouw heet Elisabeth. Zacharias en Elisabeth houden veel van God.

Ze willen graag een kind. Maar ze hebben geen kinderen gekregen. De jaren gaan voorbij. Zacharias en Elisabeth worden oud. Ze denken misschien: „Wij zullen wel nooit een kind krijgen.” Toch blijven ze op God vertrouwen.

Op een dag is Zacharias in de tempel. Hij doet daar zijn werk als priester. Terwijl hij in de tempel is, verschijnt er een engel. Zacharias schrikt. Maar de engel zegt: „Wees niet bang, Zacharias.” Dan vertelt de engel iets bijzonders. „God heeft je gebed gehoord.” Elisabeth zal een zoon krijgen. Ze moeten hem Johannes noemen. Johannes betekent „God is genadig”.

De engel vertelt ook dat Johannes een bijzondere taak zal krijgen. Hij zal veel mensen helpen om weer naar God te luisteren. Hij zal de weg klaarmaken voor de Heer. Zacharias kan het bijna niet geloven. Hij vraagt:

„Hoe kan ik weten dat dit waar is? Ik ben al oud en mijn vrouw ook.” De engel antwoordt: „Ik ben Gabriël. Ik ben door God gestuurd om je dit goede nieuws te vertellen.” Omdat Zacharias niet geloofde wat de engel zei, kan hij een tijdlang niet praten. Daarna gaat hij naar huis.

Elisabeth wordt zwanger. Ze is ontzettend blij. Ze zegt: „De Heer heeft naar mij omgekeken.” Na lange tijd wordt haar zoon geboren. Familie en vrienden komen op bezoek. Iedereen is blij. Ze vragen: „Hoe gaat het kind heten?” Sommige mensen denken dat hij naar zijn vader genoemd zal worden. „Hij zal Zacharias heten.” Maar Elisabeth zegt: „Nee. Hij heet Johannes.” De mensen begrijpen het niet. Ze vragen het aan Zacharias. Hij kan nog steeds niet praten. Hij pakt een schrijftablet. Daarop schrijft hij: „*Zijn naam is Johannes.*” Op dat moment kan hij weer praten. Hij begint God te prijzen. Iedereen in de omgeving hoort wat er is gebeurd.

De mensen vragen zich af: „Wat zal er van dit kind worden?” Want ze begrijpen dat God iets bijzonders met Johannes van plan is. Johannes groeit op.

Later trekt hij de woestijn in. Hij vertelt de mensen dat ze terug moeten keren naar God. Hij vertelt over de Redder die komt. Die Redder is Jezus. Johannes krijgt een bijzondere taak. Hij mag de mensen vertellen: „*Maak je klaar. De Heer komt.*” Johannes is dus niet zelf de Redder. Hij wijst naar Jezus. Dat was al vanaf het begin Gods plan.

Even nadenken

Zacharias en Elisabeth moesten heel lang wachten. Misschien hadden ze soms gedacht: „God heeft ons gebed niet gehoord.” Maar God had hen niet vergeten. Op Zijn tijd kregen ze een zoon. Zijn naam was Johannes. Nog voordat Johannes geboren was, had

God al een plan met zijn leven. Dat betekent niet dat God voor ieder kind precies vertelt wat het later moet worden. Maar het betekent wel dat ieder leven voor God waardevol is. God kent ons. Hij kent ons al voordat andere mensen ons kennen. Hij weet wat we nodig hebben. En Hij kan ons gebruiken op manieren die wij zelf nog niet kunnen zien.

Voor vandaag

Misschien weet jij nog niet wat je later wilt worden. Of wat je over een paar jaar zult doen. Dat hoeft ook niet. Je hoeft niet nu al alles te weten. Je hoeft ook niet de beste te zijn. God vraagt niet dat je precies weet wat je hele leven zal worden. Je mag stap voor stap leven. En ondertussen mag je God leren kennen. Johannes kreeg een bijzondere opdracht. Hij moest mensen wijzen op Jezus. Ook wij mogen naar Jezus wijzen. Dat hoeft niet met grote woorden. Je kunt iemand helpen. Je kunt luisteren. Je kunt eerlijk zijn. Je kunt vertellen waarom Jezus belangrijk voor je is. Een klein gebaar kan veel betekenen. God kan gewone mensen gebruiken. Ook kinderen.

Jezus staat centraal

Johannes was een bijzondere jongen. Maar hij was niet het belangrijkste Kind in dit verhaal. Hij wees naar Jezus. Dat is belangrijk. Johannes zei eigenlijk: *„Kijk niet naar mij. Kijk naar Jezus.”*

Later zou Jezus zeggen: *„Laat de kinderen bij Mij komen.”* Dat is de rode draad die we in dit boek steeds opnieuw zullen zien. Kinderen zijn belangrijk voor God. Maar boven alles mogen kinderen én volwassenen ontdekken: *Jezus houdt van ons en wil dat wij bij Hem komen.*

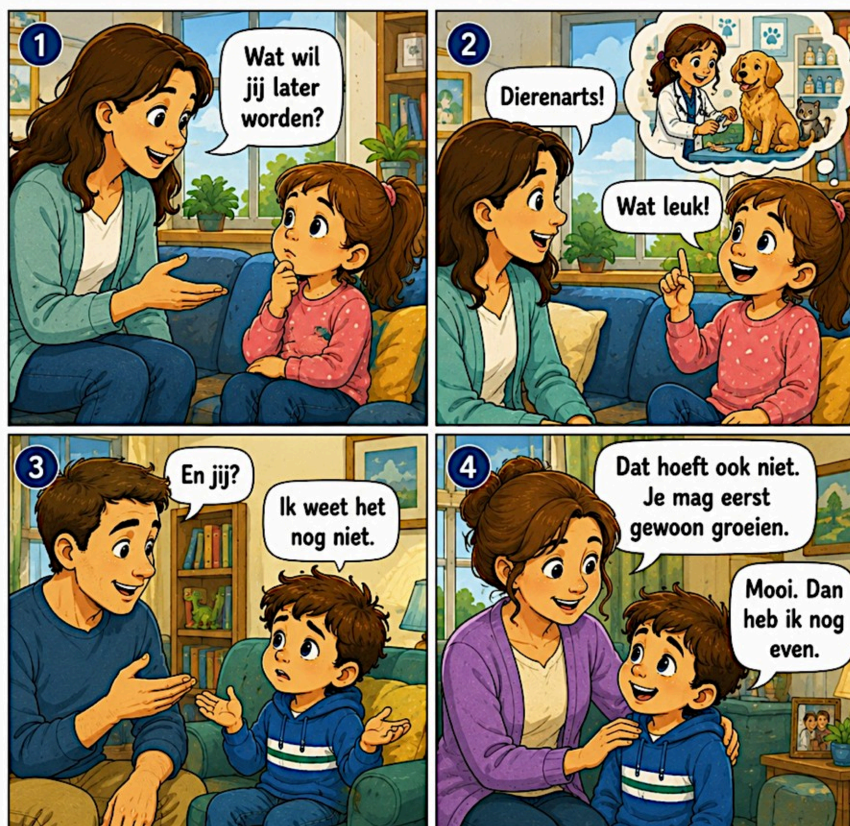
Neem mee

God kent mij en heeft mij lief. Ik hoef nog niet alles te weten. Ik mag stap voor stap gaan. God kan ook mij gebruiken. En ik mag altijd naar Jezus wijzen.

Vier vragen

1. Waarom dachten Zacharias en Elisabeth dat ze geen kind meer zouden krijgen?
2. Zoek op Internet op wat de naam Zacharias betekent?
3. Leg uit waarom deze naam in dit verhaal heel goed past.
4. Welke bijzondere taak zou Johannes later krijgen?

≡ Wat word jij later? ≡

Je hoeft vandaag nog niet te weten
wat je morgen wordt.
God kent jouw toekomst al.

Hoofdstuk 7

DAVID – DE JONGEN DIE NIEMAND VERWACHTTE

Mensen kijken naar wat je ziet. God kijkt naar het hart.

Het verhaal (1 Samuel 16)

Er is een koning in Israël. Zijn naam is Saul. Maar Saul luistert niet altijd naar God. Daarom zegt God tegen de profeet Samuel: „Ik heb besloten dat Saul geen koning meer zal zijn.” God wil een andere koning. Samuel moet naar Bethlehem gaan. Daar woont een man die Isaï heet. Een van zijn zonen zal door God worden uitgekozen. Samuel gaat naar Bethlehem. Hij ontmoet Isaï en zijn zonen. De eerste zoon komt naar voren. Hij heet Eliab. Samuel kijkt naar hem. Hij denkt: „Dit moet de man zijn die God heeft uitgekozen.” Eliab ziet er sterk en belangrijk uit. Maar God zegt tegen Samuel: „Kijk niet naar zijn uiterlijk en ook niet naar zijn lengte. Mensen kijken naar de buitenkant. Maar Ik kijk naar het hart.”

Daarna komen er nog meer zonen van Isaï bij Samuel. Maar geen van hen is de jongen die God heeft uitgekozen. Samuel vraagt: „Zijn dit al uw zonen?” Isaï antwoordt: „Er is er nog één. De jongste. Hij past op de schapen.” De jongste zoon. Hij heet David.

Niemand had eraan gedacht om hem te roepen. David is nog buiten. Hij is bij de schapen. Maar Samuel zegt: „Laat hem komen.” David wordt gehaald. Hij komt binnen. Samuel kijkt naar hem. Dan zegt God: „**Dit is hem.**”

Samuel weet genoeg. God heeft David uitgekozen. Samuel neemt olie. Hij giet de olie over Davids hoofd. David wordt gezalfd. Dat betekent dat hij door God wordt aangewezen voor een bijzondere taak. Vanaf die dag is Gods Geest op David. Maar David wordt niet meteen koning. Hij gaat gewoon weer terug naar zijn schapen. Dat klinkt misschien vreemd. David is door God uitgekozen. Maar hij moet nog wachten. Hij blijft herder. Hij zorgt voor de schapen. Hij leert om moedig te zijn. Hij leert om God te vertrouwen. Op deze manier bereidt God hem voor op zijn taak als koning.

Later komt er een dag waarop het volk van Israël oorlog voert tegen de Filistijnen. Er is een grote Filistijnse soldaat, een reus. Zijn naam is Goliath. Hij is groot en sterk. Iedereen is bang voor hem. David komt bij het leger omdat hij eten brengt voor zijn broers. Hij hoort Goliath schreeuwen. David begrijpt niet waarom niemand iets doet. Hij zegt: „Wie denkt deze man wel dat hij is? Hij spot met de levende God!” David vertrouwt op God. Hij neemt geen zwaar harnas. Hij neemt zijn staf en zijn slinger. En vijf gladde stenen. David gaat naar Goliath. Goliath lacht hem uit. „Ben ik soms een hond?” Maar David is niet bang. Hij zegt dat hij niet vertrouwt op een zwaard of een speer. Hij vertrouwt op God.

David doet een steen in zijn slinger. Hij slingert de steen. De steen raakt Goliath. De grote soldaat valt op de grond. Iedereen ziet het. David was maar een jonge herder. Maar hij vertrouwde op God. De jongen die niemand eerst had verwacht, wordt een dappere dienaar van God.

Later wordt David koning. Maar het begon allemaal op een veld bij Bethlehem. Daar stond een jonge herder tussen zijn schapen. En God zei: „**Dit is hem.**”

Even nadenken

De familie van Isaï dacht waarschijnlijk niet meteen aan David. Hij was de jongste. Hij was niet eens bij zijn vader en broers toen Samuel kwam. David was buiten. Hij zorgde voor de schapen. Maar God zag hem wel. Dat is bijzonder. Mensen kunnen iemand over het hoofd zien. Misschien omdat iemand klein is. Of stil. Of anders dan anderen. Of omdat iemand niet zo goed kan wat anderen wel kunnen. Maar God kijkt anders. God kijkt niet alleen naar hoe iemand eruitziet. Hij kijkt naar het hart. Dat betekent niet dat je perfect moet zijn. David was ook niet perfect. Hij maakte later grote fouten. Maar hij wilde God dienen. Hij vertrouwde op God. En God kende zijn hart.

Voor vandaag

Misschien vergelijk jij jezelf soms met andere mensen. Je ziet iemand die slimmer is. Of sterker. Of populairder. Of ergens beter in is. Dan kun je denken: „Ik ben niet zo belangrijk.” Maar kijk naar David. Niemand dacht eerst aan hem. Toch zag God hem. Misschien zien andere mensen niet altijd wat jij kunt. Misschien weet je zelf nog niet wat je kunt. Dat is niet erg. Je hoeft jezelf niet groter te maken. En je hoeft jezelf ook niet kleiner te maken. Je mag gewoon zijn wie je bent. God kent jou. Hij kijkt naar jouw hart. En Hij kan jou gebruiken. Niet omdat je de beste bent. Maar omdat je van Hem bent.

Jezus kijkt anders

Ook Jezus kijkt anders naar mensen. Mensen keken soms neer op kinderen. Op arme mensen. Op zieke mensen. Op mensen die niet meetelden. Maar Jezus zag hen. Hij nam hen serieus. Hij ging naar hen toe. Hij liet zien dat ieder mens waardevol is. Dat is ook wat we bij David leren.

Jouw waarde wordt niet bepaald door wat andere mensen van jou vinden. Jouw waarde komt van God. En Jezus laat zien hoe groot Gods liefde voor jou is.

Neem mee

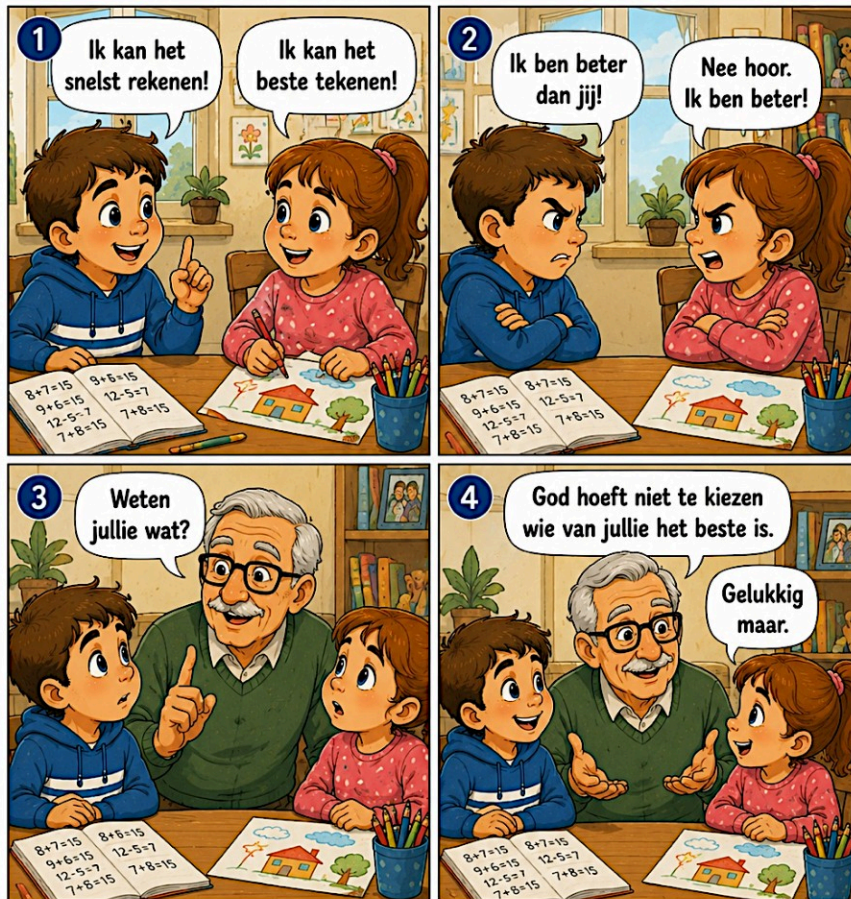
God kijkt naar mijn hart. Ik hoef niet de beste te zijn. Ik hoef niet op iemand anders te lijken. God kent mij. God ziet mij. En Hij kan mij gebruiken.

Vijf vragen

1. Waarom kwam Samuel naar Bethlehem?
2. Waarom dacht Samuel eerst dat Eliab de juiste persoon was?
3. Wat zei God tegen Samuel over kijken naar mensen?
4. Waar was David toen Samuel naar hem vroeg?
5. Wat leer jij van David over hoe God naar jou kijkt?

Even glimlachen en nadenken

≡ Wie is de beste? ≡

God hoeft ons niet met elkaar te vergelijken.
Hij kent ieder hart en houdt van ieder mens.

Hoofdstuk 8

HET MEISJE BIJ NAÄMAN – EEN KLEIN MEISJE MET EEN GROOT GELOOF

Je hoeft niet groot te zijn om iets voor God te betekenen.

Het verhaal (2 Koningen 5)

Naäman is een belangrijke man. Hij is de bevelhebber van het leger van de koning van Syrië. Hij is sterk. Hij heeft veel mensen onder zich. De koning vertrouwt hem. Maar Naäman heeft een groot probleem. Hij is ziek. Hij heeft een huidziekte. Daardoor kan hij niet gewoon leven zoals vroeger. Op een dag hoort Naämans vrouw iets bijzonders. In haar huis woont een jong meisje uit Israël. Het meisje werkt daar. Ze was meegenomen uit haar eigen land. Ze heeft haar familie moeten achterlaten. Dat is verdrietig. Toch heeft het meisje haar geloof in God niet verloren.

Op een dag zegt ze tegen haar meesteres: „Was mijn heer maar bij de profeet in Samaria! Dan zou hij van zijn ziekte worden genezen.” Het meisje vertelt over de profeet Elisa. Elisa is een profeet van de God van Israël. Naäman hoort wat het meisje heeft gezegd. Hij vertelt het aan de koning. De koning van Syrië stuurt Naäman naar de koning van Israël. Naäman neemt geschenken mee. Hij gaat op weg.

Uiteindelijk komt hij bij het huis van de profeet Elisa. Naäman staat voor de deur. Maar Elisa komt niet eens naar buiten. Hij stuurt een boodschap: „Ga naar de rivier de Jordaan. Was je daar zeven keer. Dan zal je huid weer gezond worden.”

Naäman wordt boos. Hij denkt: „Waarom komt Elisa niet zelf naar buiten?” Hij vindt de rivieren van zijn eigen land veel beter. Hij wil eerst naar huis gaan. Maar zijn dienaren praten met hem. Ze zeggen: „Als de profeet iets moeilijks had gevraagd, zou u het toch ook hebben gedaan? Waarom doet u dit eenvoudige dan niet?”

Naäman luistert. Hij gaat naar de Jordaan. Hij gaat het water in. Eén keer. Twee keer. Drie keer. Vier keer. Vijf keer. Zes keer. Zeven keer.

Dan gebeurt er iets bijzonders. Zijn huid is weer gezond. Naäman is genezen. Hij begrijpt dat de God van Israël echt leeft. Hij gaat terug naar Elisa. Nu is hij niet meer boos. Hij is dankbaar. Hij weet: God heeft mij genezen.

En hoe was Naäman op het spoor van Gods hulp gekomen? Door een klein meisje. We weten haar naam zelfs niet. Ze was geen koningin. Ze was geen profeet. Ze was geen belangrijke vrouw. Ze was een meisje dat in het huis van Naäman werkte. Maar zij kende God. En zij durfde iets te zeggen. Een paar eenvoudige woorden. Die woorden brachten Naäman op weg naar Elisa. En zo kwam hij in aanraking met de God van Israël.

Even nadenken

Het meisje wist waar Naäman hulp kon vinden. Ze had zelf niet de macht om hem beter te maken. Ze kon geen wonder doen. Maar ze wist wel: *God kan helpen*. Daarom sprak ze. Dat lijkt misschien klein. Maar haar woorden hadden grote gevolgen. Wij denken soms dat we iets groots moeten doen voor God. Een grote actie. Een belangrijke taak. Veel mensen die naar ons luisteren. Maar dat hoeft niet.

Soms is één klein woord genoeg. Een vriendelijk woord. Een woord van hoop. Een woord over Jezus. Een gebed voor iemand die verdriet heeft. Een hand die helpt. God kan iets kleins gebruiken.

Voor vandaag

Misschien denk je: „Ik ben maar een kind.” Of: „Ik ben maar één persoon.” Of: „Wat kan ik nu betekenen?” Kijk dan naar het meisje bij Naäman. We weten niet eens hoe ze heette. Toch staat haar verhaal in de Bijbel. Waarom? Omdat God haar woorden belangrijk vond. Zij wees iemand de weg naar God. Dat kan ook jij doen. Je hoeft geen grote woorden te gebruiken. Je hoeft niet alles van de Bijbel te weten. Je kunt gewoon vertellen wat jij over Jezus hebt geleerd. Of iemand helpen. Of luisteren naar iemand die verdriet heeft. Of zeggen: „Ik zal voor je bidden.” Misschien lijkt dat klein. Maar God kan kleine dingen gebruiken.

Jezus staat centraal

Het meisje wees Naäman naar de profeet Elisa. Maar Elisa wees uiteindelijk naar God. Dat is belangrijk. De kracht kwam niet van het meisje. En ook niet van Elisa. De genezing kwam van God. In het Nieuwe Testament zien we iets nog mooiers. Daar zien we Jezus. Jezus geneest zieke mensen. Hij helpt mensen die verdriet hebben. Hij raakt mensen aan die door anderen worden buitengesloten. Hij laat zien dat Gods liefde voor iedereen is. Ook voor mensen die anderen niet belangrijk vinden. Ook voor kinderen. Ook voor jou. Het meisje bij Naäman laat ons iets leren: Je kunt iemand naar Jezus wijzen, ook als je klein bent.

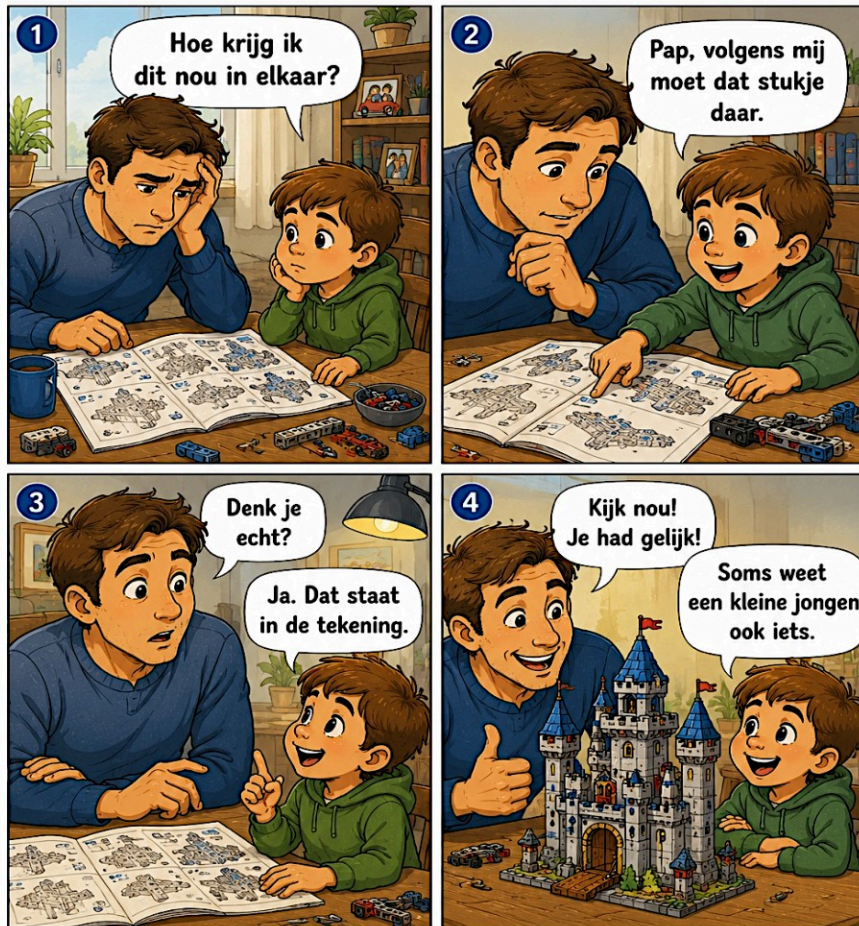
Neem mee

Ik hoef niet groot te zijn om iets voor God te betekenen. God kan mijn woorden gebruiken. God kan mijn handen gebruiken. God kan mijn hulp gebruiken. Ik mag iemand de weg naar Jezus wijzen.

Vier vragen

1. Wie was Naäman?
2. Wat was er met hem aan de hand?
3. Wat vertelde het meisje aan Naämans vrouw?
4. Wat leer jij van het meisje over iets doen voor God?

Ik weet iets!

Je hoeft niet groot te zijn om iets te kunnen betekenen. ★

Een klein woord kan soms een groot verschil maken. ★

Deel 3 – Jezus en de kinderen

Kinderen zijn belangrijk voor Jezus. Dat zien we heel duidelijk in de Bijbel. Op een dag brengen mensen hun kinderen naar Jezus. Ze willen graag dat Jezus hen aanraakt en zegent. Maar de leerlingen vinden dat niet nodig. Misschien denken ze: „Jezus heeft wel belangrijkere dingen te doen.” Maar Jezus denkt daar heel anders over. Hij zegt: **„Laat de kinderen bij Mij komen.”** Wat een mooie woorden. Jezus stuurt kinderen niet weg. Hij zegt niet dat ze eerst groot moeten worden. Hij zegt niet dat ze alles moeten begrijpen. Hij zegt: „Laat de kinderen bij Mij komen.” Jezus neemt kinderen serieus. Hij ziet hen. Hij luistert naar hen. Hij zegent hen.

En soms gebruikt Hij een kind om volwassenen iets belangrijks te leren. Een kind wordt door Jezus zelfs midden tussen zijn leerlingen gezet. De grote mensen maken ruzie over wie het belangrijkste is. Jezus wijst naar een kind. Daarmee zegt Hij eigenlijk: *„Jullie denken dat groot en belangrijk zijn het belangrijkste is. Maar bij God werkt het anders.”*

In dit deel ontmoeten we verschillende kinderen.

We zien kinderen die bij Jezus komen.

We zien een kind dat Jezus gebruikt als voorbeeld.

We zien een vader die wanhopig om zijn zieke dochter genezing vraagt.

En we ontmoeten een jongen die maar vijf broden en twee vissen heeft. Het lijkt bijna niets. Maar Jezus kan er iets mee doen.

Deze verhalen gaan daarom niet alleen over kinderen. Ze vertellen ons ook wie Jezus is. Jezus ziet mensen die anderen over het hoofd zien. Jezus heeft tijd voor mensen die anderen niet belangrijk vinden. Jezus heeft oog voor verdriet. Jezus kan geven wat mensen zelf niet kunnen geven. En Jezus zegt tegen ieder kind: *„Je mag bij Mij komen.”* Maar eigenlijk geldt dat voor ons allemaal. Misschien ben je een kind. Misschien ben je volwassen. Misschien ben je al oud. Voor Jezus ben je nooit te klein. En ook nooit te oud. *Je mag bij Hem komen.*

Laten we daarom kijken naar Jezus en de kinderen.

Hoofdstuk 9

LAAT DE KINDEREN BIJ MIJ KOMEN

Kinderen zijn welkom bij Jezus.

Het verhaal (Marcus 10: 13-16)

Jezus is onderweg. Veel mensen komen naar Hem toe. Ze willen naar Hem luisteren. Ze willen met Hem praten. Sommige mensen brengen ook hun kinderen mee. Ze willen graag dat Jezus hun kinderen aanraakt en zegent. De kinderen komen dichterbij. Ze kijken naar Jezus. Misschien zijn sommige kinderen verlegen. Andere kinderen zijn nieuwsgierig. Ze willen graag bij Jezus zijn. Maar de leerlingen van Jezus vinden dat niet zo belangrijk. Ze proberen de kinderen weg te sturen. Misschien denken ze: „Jezus heeft het al druk genoeg.” „Laat Hem maar met de volwassenen praten.” Maar Jezus ziet wat er gebeurt. Hij is het er niet mee eens. Hij zegt tegen zijn leerlingen: **„Laat de kinderen bij Mij komen.”** Daarna zegt Hij: **„Houd ze niet tegen.”**

Jezus vindt kinderen belangrijk. Hij wil dat ze bij Hem komen. Hij stuurt ze niet weg. Hij maakt tijd voor hen. De kinderen mogen dicht bij Jezus komen. Jezus neemt hen in zijn armen. Hij legt zijn handen op hen. En Hij zegent hen. Wat een bijzonder moment. De leerlingen hadden gedacht dat kinderen niet zo belangrijk waren. Maar Jezus laat iets anders zien. Voor Jezus zijn kinderen belangrijk. Hij heeft hen lief.

Even nadenken

Misschien vraag je je af waarom Jezus zo duidelijk zegt: *„Laat de kinderen bij Mij komen.”* Jezus had veel te doen. Er waren zieke mensen. Er waren mensen met verdriet. Er waren mensen die vragen hadden. Toch had Jezus tijd voor kinderen. Hij vond hen niet lastig. Hij vond hen niet onbelangrijk. Hij stuurde hen niet weg. Dat zegt veel over Jezus. Jezus kijkt niet naar hoe groot of belangrijk iemand is. Hij kijkt naar de mens zelf. Een kind is voor Hem waardevol.

Voor vandaag

Misschien heb je weleens het gevoel dat je niet zo belangrijk bent. Misschien zijn volwassenen druk. Misschien luisteren mensen niet altijd naar wat jij zegt. Misschien denk je: „Ik ben maar een kind.” Denk dan aan Jezus. Hij zegt: „Laat de kinderen bij Mij komen.” Dat betekent: Je bent welkom bij Jezus. Je mag met Hem praten. Je mag bidden. Je mag vertellen waar je blij van wordt. Je mag vertellen waar je bang voor bent. Je mag Hem je verdriet vertellen. Je hoeft niet eerst groot te worden. Je hoeft ook niet alles te begrijpen. Je mag gewoon bij Jezus komen.

Voor vandaag – Ook voor volwassenen

Dit verhaal is niet alleen voor kinderen. Ook volwassenen mogen deze woorden horen: „Laat de kinderen bij Mij komen.” Misschien zijn we door de jaren heen vergeten hoe het is om eenvoudig te vertrouwen. We willen soms alles zelf begrijpen. We willen alles

zelf regelen. Jezus leert ons dat we bij God mogen komen zoals we zijn. Met onze vragen. Met ons verdriet. Met onze blijdschap. Met ons geloof. En soms ook met ons ongeloof. Jezus stuurt ons niet weg. Hij zegt: „Kom bij Mij.”

Neem mee

Ik ben welkom bij Jezus. Ik ben niet te klein. Ik ben niet onbelangrijk. Ik mag bij Jezus komen. Hij houdt van mij.

Vijf vragen

1. Wie brachten de kinderen bij Jezus?
2. Wat wilden de mensen graag dat Jezus voor de kinderen zou doen?
3. Wat wilden de leerlingen doen?
4. Wat zei Jezus tegen zijn leerlingen?
5. Wat betekent het voor jou dat je welkom bent bij Jezus?

Even glimlachen en nadenken

≡ Kom maar! ≡

Het is fijn als iemand naar je luistert.
Bij Jezus mag je altijd komen.

Hoofdstuk 10

JEZUS NEEMT EEN KIND IN ZIJN MIDDEN

Voor Jezus gaat het niet om groot en belangrijk zijn.

Het verhaal (Marcus 9: 33-37)

Jezus is met zijn leerlingen onderweg. Ze lopen samen naar Kapernaüm. Onderweg praten de leerlingen met elkaar. Maar ze vertellen Jezus niet waarover ze praten. Ze hebben namelijk ruzie. Ze vragen zich af: „**Wie van ons is de belangrijkste?**” Wie is de grootste? Wie staat het dichtst bij Jezus? Wie krijgt later de belangrijkste plaats? Dat vinden ze belangrijk. Maar Jezus weet waarover ze hebben gepraat. Wanneer ze in Kapernaüm zijn aangekomen, vraagt Jezus: „Waar hadden jullie onderweg ruzie over?” De leerlingen zeggen niets. Ze schamen zich. Ze weten dat hun gesprek niet goed was. Ze wilden allemaal de belangrijkste zijn. Jezus gaat zitten. Hij roept zijn leerlingen bij zich. Dan zegt Hij: „*Als iemand de belangrijkste wil zijn, moet hij juist de minste van allemaal worden.*” Dat is een vreemde boodschap. De leerlingen hadden juist gedacht dat de belangrijkste persoon bovenaan moest staan. Maar Jezus draait het helemaal om.

Dan doet Hij iets bijzonders. Hij roept een kind. Het kind komt naar Hem toe. Jezus zet het kind **midden tussen zijn leerlingen**. Daar staat het. Een klein kind tussen volwassen mannen. Jezus legt zijn armen om het kind heen. Dan zegt Hij: „Wie zo'n kind in mijn naam bij zich laat horen, laat Mij erbij horen.” De leerlingen kijken naar het kind. Misschien beginnen ze nu iets te begrijpen. Jezus zegt eigenlijk: „Jullie hoeven niet te strijden om de belangrijkste plaats.” Je hoeft niet de grootste te zijn. Je hoeft niet boven anderen te staan. Bij God is iemand belangrijk wanneer hij anderen dient. Een kind wordt door mensen misschien niet zo belangrijk gevonden. Maar Jezus zet juist een kind in het midden. Zo laat Hij zien: Kijk niet neer op kleine mensen. Denk niet alleen aan jezelf. Dien elkaar.

Even nadenken

De leerlingen wilden graag belangrijk zijn. Dat herkennen wij misschien wel. We willen graag winnen. We willen graag de beste zijn. We willen dat anderen ons goed vinden. We willen graag aandacht. Dat is niet alleen iets van kinderen. Ook volwassenen kunnen dat hebben. Misschien zeggen we het niet hardop. Maar vanbinnen denken we soms: „Kijk eens wat ik kan.” „Ik weet het beter.” „Ik verdien meer aandacht.” Jezus leert iets anders. Hij zegt: *Het gaat niet om de vraag wie de grootste is.* Het gaat om de vraag: Wie kan ik helpen?

Voor vandaag

Je hoeft niet de beste te zijn. Je hoeft niet altijd gelijk te hebben. Je hoeft niet boven iemand anders te staan. Je mag leren om anderen te helpen. Misschien kun je iemand helpen die iets niet begrijpt. Misschien kun je een kind meenemen dat alleen staat. Misschien kun je luisteren naar iemand die verdriet heeft. Misschien kun je thuis

helpen zonder dat iemand het vraagt. Dat lijkt soms klein. Maar voor Jezus is het belangrijk. Jezus kijkt niet alleen naar grote dingen. Hij ziet ook kleine dingen die uit liefde worden gedaan.

Jezus zelf werd een Denaar

Jezus vertelde niet alleen dat we anderen moeten helpen. Hij deed het zelf. Hij ging naar mensen toe. Hij hielp zieke mensen. Hij luisterde naar mensen die verdriet hadden. Hij waste zelfs de voeten van zijn leerlingen. Dat was werk voor een dienaar. Maar Jezus deed het. Hij kwam niet om boven mensen te

staan. Hij kwam om mensen te dienen. Uiteindelijk gaf Hij zelfs zijn leven voor ons. Daarom is dit verhaal meer dan een les over aardig zijn. Het wijst naar Jezus zelf. **Jezus is de grootste.** En toch koos Hij ervoor om te dienen. Dat is echte grootheid.

Neem mee

Ik hoef niet de grootste te zijn. Ik mag anderen helpen. Ik mag luisteren. Ik mag dienen. Want Jezus kwam om te dienen.

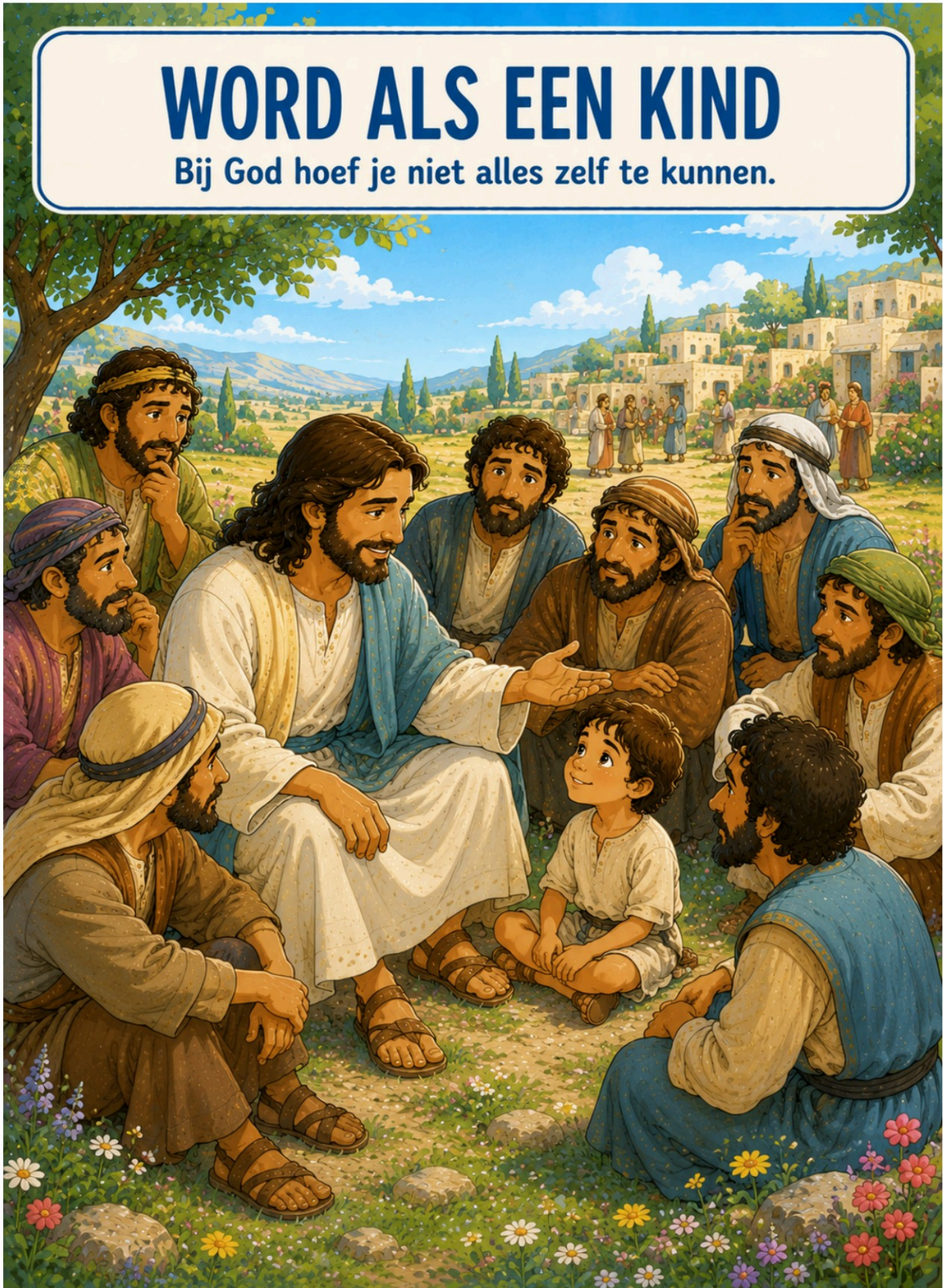
Vier vragen

1. Waarover hadden de leerlingen onderweg ruzie?
2. Waarom zette Jezus een kind midden tussen de leerlingen?
3. Wat wilde Jezus de leerlingen leren?
4. Waarom is Jezus een voorbeeld voor ons?

WORD ALS EEN KIND

Bij God hoef je niet alles zelf te kunnen.

Het verhaal (Mattheus 18: 1-5)

Jezus is met zijn leerlingen. De leerlingen hebben een vraag. Ze vragen: „Wie is eigenlijk de belangrijkste in het Koninkrijk van de hemel?” Ze denken misschien aan een belangrijke plaats. Wie mag het dichtst bij Jezus zijn? Wie krijgt later de meeste eer? Wie is de grootste? Jezus geeft geen lange uitleg. Hij doet iets bijzonders. Hij roept een kind. Het kind komt naar Hem toe. Jezus zet het kind midden tussen de leerlingen. Dan zegt Hij: *„Als jullie niet veranderen en worden als een kind, komen jullie het Koninkrijk van de hemel niet binnen.”*

De leerlingen kijken naar het kind. Wat bedoelt Jezus? Jezus zegt niet dat kinderen altijd lief zijn. Kinderen kunnen ook boos worden. Ze kunnen ruzie maken. Ze kunnen koppig zijn.

Jezus zegt ook niet dat volwassenen weer klein moeten worden. Hij bedoelt iets anders. Een kind weet dat het niet alles zelf kan. Een kind heeft ouders en andere mensen nodig. Een kind kan erop vertrouwen dat iemand voor hem zorgt. Jezus zegt: *„Wie zichzelf klein maakt zoals dit kind, die is belangrijk in het Koninkrijk van de hemel.”* Daarna zegt Jezus iets heel bijzonders: *„Wie zo'n kind in mijn naam ontvangt, ontvangt Mij.”* Jezus laat daarmee zien hoe God naar mensen kijkt. Je hoeft niet groot te doen. Je hoeft niet te bewijzen dat je alles kunt. Je hoeft niet boven andere mensen te staan. Je mag erkennen: **Ik heb God nodig**. Dat is geen zwakte. Dat is vertrouwen.

Even nadenken

Een klein kind kan nog niet alles. Een baby kan zichzelf niet eens eten geven. Een jong kind kan niet alleen de hele wereld begrijpen. Het heeft anderen nodig. Dat kan soms lastig zijn. Maar het heeft ook iets moois. Een kind kan zeggen: „Help mij.” Een kind kan de hand van een vader of moeder pakken. Een kind kan vertrouwen.

Jezus gebruikt dat als voorbeeld. Wij willen vaak graag sterk zijn. We willen alles zelf doen. We zeggen misschien: „Ik kan het zelf wel.” Maar bij God hoeven we dat niet te zeggen. We mogen juist zeggen: **„God, help mij.”**

Voor vandaag

Misschien vind je het moeilijk om hulp te vragen. Misschien wil je niemand tot last zijn. Of misschien denk je dat je alles zelf moet kunnen. Jezus zegt: *Dat hoeft niet*. Je mag hulp vragen. Je mag bidden. Je mag zeggen dat je iets niet begrijpt. Je mag zeggen dat je bang bent. Je mag zeggen: „God, ik weet niet hoe het verder moet. Wilt U mij helpen?” Dat is geen teken dat je zwak bent. Het is een teken dat je God vertrouwt. Een kind weet: Ik heb iemand nodig. Ook wij hebben God nodig. Elke dag opnieuw.

Jezus vraagt ons niet om kinderachtig te worden. Hij vraagt ons om te vertrouwen. Jezus weet dat mensen vaak proberen alles zelf te regelen. Maar wij kunnen niet alles. Wij weten niet wat morgen brengt. Wij kunnen niet alle problemen oplossen. Daarom mogen we ons leven aan God toevertrouwen. En Jezus nodigt ons uit om bij Hem te komen. Hij zegt: „Kom naar Mij toe.” En je mag komen zoals je bent. Met je vragen. Met je fouten. Met je verdriet. Met je blijdschap.

Neem mee

Ik hoef niet alles zelf te kunnen. Ik mag om hulp vragen. Ik mag God vertrouwen. Ik mag bij Jezus komen zoals ik ben.

Vier vragen

1. Welke vraag stelden de leerlingen aan Jezus?
2. Wie zette Jezus midden tussen de leerlingen?
3. Wat bedoelde Jezus met „word als een kind”?
4. Besef jij dat je God nodig hebt?

Even glimlachen en nadenken

HET DOCHTERTJE VAN JAÏRUS

Jezus ziet ook een kind dat ziek en verdrietig is.

Het verhaal

Jaïrus is een belangrijke man. Hij is een leider van de synagoge. Op een dag gebeurt er iets vreselijks. Zijn dochter is heel ziek. Ze is nog jong. Jaïrus maakt zich grote zorgen. Hij weet niet meer wat hij moet doen. Dan hoort hij dat Jezus in de buurt is. Jaïrus gaat naar Jezus toe. Hij valt voor Jezus op de grond. Hij smeekt: „Mijn dochttertje is heel ziek. Wilt U alstublieft met mij meegaan? Leg uw handen op haar. Dan zal ze misschien beter worden.” Jezus gaat met hem mee. De mensen lopen achter Jezus aan. Er zijn heel veel mensen. Jaïrus loopt snel. Hij wil zo gauw mogelijk bij zijn dochter komen.

Maar dan komt er iemand uit het huis van Jaïrus. Hij heeft verdrietig nieuws. Hij zegt: „Uw dochter is gestorven. Waarom zou u de Meester nog lastigvallen?” Jaïrus hoort deze woorden. Zijn dochter is dood. Wat moet hij nu? Maar Jezus hoort het ook. Hij zegt tegen Jaïrus: „*Wees niet bang. Blijf geloven.*” Jezus gaat verder. Hij komt bij het huis van Jaïrus. Daar zijn veel mensen. Ze huilen. Ze maken veel lawaai.

Jezus zegt: „Waarom huilen jullie? Het meisje is niet dood. Ze slaapt.” De mensen lachen Jezus uit. Ze begrijpen niet wat Hij bedoelt. Jezus stuurt de mensen naar buiten. Alleen de vader en moeder gaan mee naar binnen. Ook Petrus, Jakobus en Johannes mogen meegaan. Jezus gaat naar het meisje toe. Hij pakt haar hand. Dan zegt Hij: „*Meisje, sta op!*” Het meisje staat op. Ze loopt! Iedereen is verbaasd. Het meisje leeft. Haar vader en moeder zijn ontzettend blij. Jezus zegt dat ze haar iets te eten moeten geven. Ook dat is bijzonder.

Jezus ziet niet alleen het grote wonder. Hij ziet ook wat het meisje nu nodig heeft. Ze heeft honger. Ze moet eten. Het meisje is weer bij haar vader en moeder. Wat een vreugde! Jaïrus had gedacht dat alles voorbij was. Maar Jezus liet zien dat zelfs de dood niet het laatste woord heeft.

Even nadenken

Dit verhaal begint met angst. Jaïrus is bang. Zijn dochter is ernstig ziek. Hij weet niet hoe het verder moet. Misschien herken je dat. Als iemand van wie je houdt ziek is, kun je bang worden. Je kunt je machteloos voelen. Je kunt denken: „Wie kan nog helpen?” Jaïrus gaat naar Jezus. Dat is het belangrijkste wat hij kan doen. Hij neemt zijn verdriet mee naar Jezus. En Jezus loopt met hem mee. Zelfs wanneer het slechte nieuws komt, zegt Jezus: „*Wees niet bang. Blijf geloven.*” Dat betekent niet dat iemand die gelooft nooit bang mag zijn. Jaïrus was waarschijnlijk nog steeds bang. Maar hij hoefde niet alleen met zijn angst te blijven. Jezus was bij hem.

Voor vandaag

Misschien ken jij iemand die ziek is. Misschien ben je zelf weleens ziek geweest. Of misschien ben je bang dat iemand die je liefhebt ziek wordt. Dan mag je denken aan

Jaïrus. Hij wist niet meer wat hij moest doen. Maar hij ging naar Jezus. Ook jij mag naar Jezus gaan. Je kunt bidden: „Jezus, wilt U helpen?” Je kunt ook bidden voor iemand anders. Soms wordt iemand beter. Soms niet. Dat begrijpen we niet altijd. Jezus belooft ons niet dat niemand ooit ziek wordt. Maar we mogen wel weten: **Jezus ziet ons verdriet**. Hij hoort onze gebeden. En Hij blijft bij ons.

Jezus staat centraal

Dit verhaal laat iets heel bijzonders over Jezus zien. Jezus heeft macht over ziekte. En zelfs over de dood. Dat wijst vooruit naar iets wat nog veel groter is. Jezus zou zelf sterven. Zijn vrienden zouden denken dat alles voorbij was. Maar op de derde dag stond Jezus op uit de dood. Daarom is de opstanding van Jezus zo belangrijk. De dood heeft niet het laatste woord. Jezus leeft. En omdat Jezus leeft, mogen wij hopen.

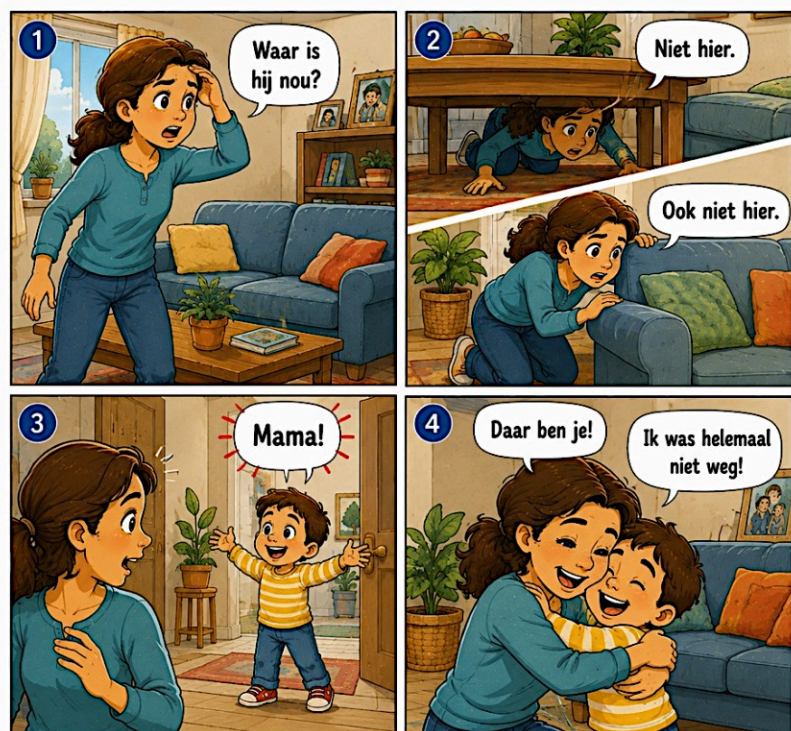
Dat betekent niet dat we nooit verdriet hebben. We mogen huilen. We mogen vragen stellen. We mogen bang zijn. Maar midden in ons verdriet mogen we blijven hopen op Jezus. **Hij is sterker dan de dood.**

Neem mee

Jezus ziet mijn verdriet. Ik mag met mijn angst naar Hem toe. Hij hoort mijn gebed. En omdat Jezus leeft, heb ik hoop.

Vier vragen

1. Waarom ging Jaïrus naar Jezus?
2. Wat zei Jezus toen Jaïrus hoorde dat zijn dochter was gestorven?
3. Wat deed Jezus toen Hij bij het meisje kwam?
4. Waarom geeft de opstanding van Jezus ons hoop?

Als iemand van wie je houdt weer dichtbij is, ben je blij.
Jezus geeft ons hoop, ook als het leven moeilijk is.

Even glimlachen en nadenken

Hoofdstuk 13

DE JONGEN MET VIJF BRODEN EN TWEE VISSSEN

Jezus kan iets kleins gebruiken voor iets groots.

Het verhaal (Johannes 6: 1-15)

Jezus is met zijn leerlingen onderweg. Veel mensen volgen Hem. Ze willen naar Jezus luisteren. Er komen steeds meer mensen. Duizenden mensen zijn bij elkaar. Jezus kijkt naar de mensen. Hij ziet dat ze moe zijn. En Hij weet dat ze honger hebben. Jezus wil hen niet zomaar wegsturen. Hij vraagt aan zijn leerlingen: „Waar kunnen we brood kopen voor al deze mensen?” De leerlingen kijken naar de grote groep. Dat zijn heel veel mensen. Filippus rekent het uit. Hij zegt: „Zelfs als we heel veel geld hadden, zouden we niet genoeg brood kunnen kopen.” Dan komt Andreas met iets anders. Hij heeft een jongen gevonden. De jongen heeft eten bij zich. Andreas zegt: „Hier is een jongen met vijf broden en twee vissen.” Maar dan zegt hij: „Wat hebben we daaraan voor zoveel mensen?” Dat lijkt inderdaad veel te weinig. Vijf broden. Twee vissen. En duizenden mensen. De jongen had zijn eten misschien meegenomen voor zichzelf. Maar nu geeft hij het aan Jezus. Hij houdt het niet voor zichzelf. Hij geeft wat hij heeft.

Jezus zegt tegen de mensen: „Ga maar zitten.” De mensen gaan op het gras zitten. Jezus neemt de broden. Hij dankt God. Daarna begint Hij het brood te verdelen. Ook de vissen worden verdeeld. De leerlingen brengen het eten naar de mensen. En dan gebeurt er iets wonderlijks. Iedereen krijgt te eten. Iedereen krijgt genoeg. Er blijft zelfs eten over. De leerlingen verzamelen de stukken die over zijn. Ze vullen twaalf manden.

Vijf broden. Twee vissen. Dat was alles wat de jongen had. Maar Jezus gebruikte het.
Wat klein leek, werd genoeg voor duizenden mensen.

Even nadenken

De jongen had niet veel. Hij had geen grote voorraad. Hij had geen geld om voor al die mensen eten te kopen. Hij kon het probleem niet zelf oplossen. Maar hij had wel iets. Vijf broden en twee vissen. En hij gaf het aan Jezus. Misschien dacht hij: „Het is eigenlijk veel te weinig.” Maar Jezus kon er iets mee doen. Dat is een mooie gedachte. Ook wij hebben misschien niet veel. Misschien denk je: „Wat kan ik nou doen?” Maar Jezus vraagt niet of je alles kunt. Hij vraagt niet of je de grootste of de beste bent. Je mag geven wat je hebt. Een klein beetje tijd. Een vriendelijk woord. Een helpende hand. Een gebed. Een glimlach. Een luisterend oor. Voor ons lijkt het soms klein. Maar Jezus kan iets kleins gebruiken voor iets groots.

Voor vandaag

Misschien kijk je naar andere mensen. Je ziet wat zij kunnen. En dan denk je: „Ik kan dat niet.” Of: „Wat ik heb, stelt niets voor.” Maar Jezus kijkt anders. Hij vraagt: „**Wat heb jij?**” Misschien heb je niet veel. Dat geeft niet. Geef wat je hebt.

Kun je goed luisteren? Luister dan naar iemand die verdriet heeft.

Kun je iemand helpen? Help dan.

Kun je mooi zingen? Zing dan.

Kun je goed tekenen? Maak dan iets moois voor iemand.

Kun je bidden? Bid dan.

Kun je iets over Jezus vertellen? Vertel het dan.

Jezus kan jouw kleine bijdrage gebruiken.

Jezus staat centraal

Het wonder van de broden en vissen vertelt ons meer dan dat Jezus duizenden mensen eten gaf. Het laat zien wie Jezus is. Hij ziet mensen die honger hebben. Hij ziet hun nood. Hij zorgt voor hen.

Maar er is nog iets. Jezus zegt later: „Ik ben het brood dat leven geeft.” Hij bedoelt daarmee dat Hij ons iets geeft wat nog belangrijker is dan gewoon eten. Hij geeft leven. Hij geeft hoop. Hij brengt ons bij God.

De jongen gaf wat hij had. Jezus gebruikte het om een grote groep mensen te voeden. Dat kleine mandje wijst zo ook vooruit naar iets veel groters: Jezus gaf uiteindelijk Zichzelf. Hij gaf zijn leven voor ons. Daarom eindigt dit verhaal niet bij vijf broden en twee vissen. Het wijst naar Gods grote liefde.

Neem mee

Ik hoef niet veel te hebben. Ik mag geven wat ik heb. Jezus kan iets kleins gebruiken. Wat ik geef, kan in zijn handen veel betekenen.

Vijf vragen

1. Waarom kwamen zoveel mensen naar Jezus?
2. Wat had de jongen bij zich?
3. Wat deed Jezus met de broden en vissen?
4. Wat zegt dit wonder jou over Jezus
5. Wat heb jij dat je aan Jezus zou kunnen geven?

Even glimlachen en nadenken

**Grote dingen beginnen soms klein.
Ook iets kleins kan veel betekenen als je het
met liefde geeft.**

Deel 4 – Kinderen, geloof en vertrouwen

Kinderen stellen vaak vragen. „Waarom?“ „Hoe werkt dat?“ „Waar komt dat vandaan?“ Soms willen ze heel graag begrijpen hoe iets zit. Maar een kind weet ook iets anders. Een kind weet dat het niet alles alleen kan. Een kind heeft andere mensen nodig. Het vraagt om hulp. Het zoekt bescherming. Het vertrouwt op mensen die voor hem zorgen. Dat is iets wat volwassenen soms moeilijk vinden. Wij willen graag alles zelf kunnen. We willen weten hoe het verdergaat. We willen problemen zelf oplossen. En toch zegt Jezus dat we mogen leren van kinderen. Niet omdat kinderen altijd alles goed doen. Niet omdat kinderen nooit twijfelen. Maar omdat wij mogen leren **vertrouwen**.

Vertrouwen betekent niet dat je alles begrijpt. Het betekent dat je God vertrouwt, ook wanneer je nog niet weet hoe het verdergaat. In dit deel denken we daarom na over geloof en vertrouwen. We kijken naar kinderen uit de Bijbel. We zien hoe zij luisteren. Hoe zij geloven. Hoe zij iets durven. En soms ook hoe zij verdriet hebben en toch bij God blijven.

Maar we kijken ook naar onszelf. Want geloven is niet alleen iets voor kinderen. Ook volwassenen moeten leren vertrouwen. Ook wij mogen zeggen: **„God, ik begrijp het niet. Maar ik vertrouw U.“**

Misschien lukt dat niet altijd. Dat geeft niet. Vertrouwen groeit stap voor stap. Zoals een klein kind leert lopen. Eerst met hulp. Dan een klein stukje alleen. En steeds een beetje verder.

Zo mogen ook wij leren leven met God. Soms vallen we. Soms zijn we bang. Soms hebben we vragen. Maar God blijft dichtbij.

Jezus zegt niet dat we alles zelf moeten kunnen. Hij nodigt ons uit om bij Hem te komen. Met ons geloof. Met onze vragen. Met onze twijfel. Met ons vertrouwen.

Laten we ontdekken wat kinderen ons kunnen leren over geloven, vertrouwen en leven met God.

Hoofdstuk 14

EEN KIND DAT DURFT TE VERTROUWEN

Vertrouwen betekent niet dat je alles begrijpt.
Je mag God vertrouwen.

Het verhaal (Psalm 131)

In de Bijbel staat een korte psalm. De naam van de psalm is Psalm 131. David heeft deze psalm geschreven. David zegt daarin iets bijzonders. Hij zegt dat zijn hart rustig is geworden. Hij probeert niet alles te begrijpen. Hij wil niet overal antwoord op hebben. Hij vergelijkt zichzelf niet steeds met anderen. Hij is rustig geworden bij God. David gebruikt daarvoor een mooi beeld.

Hij vergelijkt zichzelf met een klein kind dat rustig bij zijn moeder is. Een klein kind hoeft niet alles zelf te kunnen. Het hoeft niet te weten wat er morgen gebeurt. Het hoeft alleen maar te weten: Mijn moeder is bij mij. Zo wil David bij God zijn. Hij vertrouwt God. Dat betekent niet dat David nooit bang was. David heeft veel moeilijke dingen meegemaakt. Hij moest vluchten voor koning Saul. Hij kwam in gevaar. Hij kende verdriet. Toch leerde hij steeds opnieuw: God is bij mij.

Ook toen David nog jong was, leerde hij God vertrouwen. Als jonge herder zorgde hij voor de schapen. Soms was dat gevaarlijk. David vertelde later dat God hem had geholpen. Zo groeide zijn vertrouwen. Niet in één keer. Maar stap voor stap. Net als bij een kind dat leert lopen. Eerst houdt een kind de hand van iemand vast. Dan zet het een paar stapjes. Soms valt het. Dan wordt het misschien even verdrietig. Maar het kind probeert opnieuw.

Zo kan geloof ook groeien. Je hoeft niet meteen sterk te geloven. Je mag leren. Je mag vragen stellen. Je mag soms twijfelen. En ondertussen mag je steeds opnieuw naar God gaan.

Even nadenken

Een klein kind vraagt meestal niet: „Weet ik zeker dat mijn vader of moeder er voor mij zal zijn?” Een kind vertrouwt vaak gewoon. Het weet: Ik ben niet alleen. Wij vinden vertrouwen soms moeilijk. Wij willen eerst weten hoe iets afloopt. We willen begrijpen waarom iets gebeurt. We willen graag zekerheid. Maar het leven geeft ons niet altijd alle antwoorden. We weten niet wat morgen brengt. Daarom moeten we leren vertrouwen.

Psalm 131 laat ons zien: *Je hoeft niet alles te begrijpen om rustig te kunnen zijn bij God.* Dat is een mooie gedachte. Je hoeft niet op iedere vraag meteen een antwoord te hebben. Sommige vragen blijven een tijdje open. Je mag ze bij God brengen.

Voor vandaag

Misschien zit jij met een vraag. Waarom helpt God niet meteen? Soms weten we het antwoord niet. En dat kan moeilijk zijn. God vraagt dan niet dat je doet alsof je alles begrijpt. Je mag eerlijk zijn. Je mag zeggen: „God, ik snap het niet.” „God, ik ben bang.” „God, wilt U mij helpen?” Dat is ook geloven. Vertrouwen betekent: Ik weet niet alles.

Maar ik weet bij Wie ik terecht kan. Je hoeft je vragen niet eerst op te lossen voordat je bij God komt. Je mag juist met je vragen naar Hem toe.

Jezus staat centraal

Jezus leert ons om God onze Vader (abba) te noemen. Dat is een bijzondere naam. Een goede vader wil voor zijn kind zorgen. Hij luistert. Hij helpt. Hij beschermt. Hij houdt van zijn kind.

Natuurlijk zijn niet alle ouders perfect. Sommige kinderen groeien op in een gezin waar veel verdriet is. Sommige kinderen hebben een vader of moeder die niet goed voor hen zorgt. Daarom mogen we niet zeggen: „God is precies zoals iedere vader.” God is anders. Hij is volkomen goed. Hij laat mensen niet zomaar vallen. Jezus laat ons zien hoe groot Gods liefde is. Hij vertelt dat God weet wat wij nodig hebben. Daarom hoeven we niet bang te zijn dat God ons vergeet. Wij mogen ons leven aan Hem toevertrouwen. Dat betekent niet dat alles gemakkelijk wordt. Maar we weten wel: **God gaat met ons mee.**

Vertrouwen groeit

Vertrouwen groeit langzaam. Misschien geloof je vandaag maar een klein beetje. Misschien heb je veel vragen. Misschien weet je niet goed wat je moet geloven. Dat betekent niet dat God ver van je af staat. Je mag kleine stapjes zetten. Een gebed van één zin kan genoeg zijn: „God, help mij om U te vertrouwen.” Of: „Jezus, blijf bij mij.” Dat is een begin. Net als een klein kind dat zijn eerste stapjes zet. God heeft geduld. Hij loopt niet bij je weg omdat je nog veel moet leren. Hij helpt je om steeds verder te gaan.

Neem mee

Ik hoef niet alles te begrijpen. Ik mag vragen stellen. Ik mag hulp vragen. Ik mag God vertrouwen. En als mijn geloof klein is, mag ik toch bij Jezus komen.

Vier vragen

1. Met wie vergelijkt David zichzelf in deze psalm?
2. Wat betekent vertrouwen volgens dit verhaal?
3. Wat kun jij tegen God zeggen wanneer je iets niet begrijpt?
4. Welke kleine stap zou jij kunnen zetten om God meer te vertrouwen?

Even glimlachen en nadenken

Vertrouwen betekent niet dat je weet wat er gaat gebeuren.

Je weet bij Wie je bent.

Hoofdstuk 15

EEN KIND KAN GOD DIENEN

Je hoeft niet groot te zijn om iets voor God te doen.

Het verhaal

We hebben al verschillende kinderen uit de Bijbel ontmoet. Samuël. David. Het meisje bij Naäman. Ze zijn heel verschillend. Samuël woont bij de tabernakel. David zorgt voor schapen. Het meisje bij Naäman woont niet eens meer in haar eigen land. Toch hebben ze iets gemeen. God kan hen gebruiken.

Samuël helpt de oude priester Eli. Hij doet wat nodig is. Hij leert luisteren. En later leert hij luisteren naar God. David zorgt voor de schapen van zijn vader. Hij loopt niet weg wanneer een schaap gevaar loopt. Hij leert verantwoordelijkheid nemen. Later gebruikt God hem voor een veel grotere taak. Het meisje bij Naäman heeft geen belangrijke naam. Ze heeft geen macht. Ze kan Naäman niet zelf genezen. Maar zij weet wel waar hij hulp kan vinden. Ze vertelt over Elisa. Zo helpt ze Naäman om naar de God van Israël te gaan.

Drie kinderen. Drie verschillende situaties. En toch steeds hetzelfde. Ze wachten niet totdat ze groot zijn. Ze doen wat ze op dat moment kunnen doen. Samuël helpt. David zorgt. Het meisje vertelt. Dat lijkt misschien heel gewoon. Maar God kan gewone dingen gebruiken.

Even nadenken

Soms denken we bij „God dienen” aan iets groots. Een preek houden. Een zendeling worden. Voor een grote groep mensen spreken. Een kerk leiden. Dat zijn mooie dingen. Maar God dienen begint vaak veel kleiner. Iemand helpen. Iets opruimen. Naar iemand luisteren. Een eenzaam iemand opzoeken. Een vriend troosten. Bidden voor iemand. Iets vertellen over Jezus. Dat zijn misschien geen grote dingen. Maar God ziet ze. Hij kijkt niet alleen naar hoe groot iets is. Hij kijkt ook naar de liefde waarmee je het doet. Een klein gebaar kan voor iemand heel belangrijk zijn.

Voor vandaag

Misschien denk je: „Wat kan ik nou doen voor God?” Het antwoord kan heel eenvoudig zijn. Kijk om je heen. Wie heeft hulp nodig? Wie is verdrietig? Wie is alleen? Wie heeft iemand nodig die luistert? Misschien kun jij iets doen.

Je hoeft niet te wachten. Je hoeft niet eerst alles te weten. Je hoeft niet eerst volwassen te zijn. Begin gewoon met wat je nu kunt.

Jezus heeft ons laten zien wat dienen betekent. Hij kwam niet om boven andere mensen te staan. Hij kwam om te dienen. Hij hielp mensen. Hij luisterde. Hij raakte mensen aan. Hij gaf aandacht aan mensen die anderen niet belangrijk vonden. En uiteindelijk gaf Hij zijn leven. Dat was de grootste daad van liefde. Daarom begint dienen niet met de vraag: „Hoe belangrijk ben ik?” Maar met: „Wie kan ik helpen?” Dat is de weg die Jezus ons wijst. En daarvoor hoef je niet groot te zijn.

God gebruikt gewone mensen

De Bijbel staat vol met mensen die niet perfect waren. Ook de kinderen in dit boek waren niet bijzonder omdat ze alles goed konden. Samuël moest nog leren. David maakte later grote fouten. Het meisje bij Naäman was gewoon een kind zonder bekende naam. Toch gebruikte God hen. Dat geeft hoop. God zoekt geen mensen die alles al kunnen. Hij zoekt mensen die bereid zijn. Een eenvoudig: „Ja, Heer.” kan het begin zijn van iets moois.

Even glimlachen en nadenken

Voor kinderen én volwassenen

Misschien ben je een kind. Dan mag je weten: God kan jou gebruiken. Misschien ben je volwassen. Ook dan geldt het. Misschien denk je: „Ik ben te oud om nog iets te betekenen.” Of: „Ik kan niet zoveel meer.” Maar God kijkt niet alleen naar wat je vroeger kon.

Ook vandaag kun je iemand bemoedigen. Je kunt luisteren. Je kunt bidden. Je kunt iemand vertellen dat hij niet alleen is. Er is geen leeftijd waarop je voor God niet meer van betekenis bent.

Neem mee

Ik hoef niet groot te zijn om God te dienen. Ik kan helpen. Ik kan luisteren. Ik kan vertellen. Ik kan bidden. God kan gebruiken wat ik doe.

Vijf vragen

1. Welke drie kinderen hebben we in dit hoofdstuk opnieuw ontmoet?
2. Wat deed Samuël voor Eli?
3. Waar zorgde David voor?
4. Wat vertelde het meisje bij Naäman?
5. Wat zou jij vandaag voor iemand kunnen doen?

Hoofdstuk 16

WANNEER EEN KIND VERDRIET HEEFT

God ziet kinderen die verdriet hebben en laat hen niet los.

Het verhaal

Kinderen kunnen verdriet hebben. Soms is een kind ziek. Soms is een kind bang. Soms moet een kind verhuizen. Soms is een kind alleen. Soms gebeurt er iets waar een kind niets aan kan doen. Ook in de Bijbel lezen we verhalen over kinderen die verdriet hebben. Een van hen is Ismaël. Hij moet met zijn moeder Hagar de woestijn in. Er is bijna geen water meer. Ismaël heeft dorst. Hagar is bang. Ze weet niet hoe het verder moet. Ismaël huilt. Maar God hoort zijn huilen. God ziet hem. Er komt hulp. God laat Hagar een waterbron zien. Ismaël krijgt weer te drinken.

Ook het dochttertje van Jäirus heeft verdriet en pijn. Zij is ernstig ziek. Haar vader is wanhopig. Hij gaat naar Jezus. Jezus gaat met hem mee. Onderweg komt het bericht: „Je dochter is gestorven.” Dat moet verschrikkelijk zijn geweest. Maar Jezus gaat toch naar het meisje. Hij pakt haar hand. Hij spreekt tegen haar. En het meisje staat op.

Er zijn nog meer kinderen in de Bijbel die moeilijke dingen meemaken. Soms weten we hoe het verdergaat. Soms niet. Dat is belangrijk om eerlijk te zeggen. De Bijbel doet niet alsof het leven altijd gemakkelijk is. Kinderen krijgen niet altijd wat ze hopen. Soms blijft verdriet lang bestaan. Soms komt er een antwoord. Soms begrijpen we het antwoord niet. Maar in al deze verhalen zien we iets belangrijks: God ziet mensen die verdriet hebben.

Even nadenken

Wanneer een kind huilt, willen volwassenen het verdriet vaak snel wegmaken. We zeggen: „Kom maar. Het is alweer goed.” Of: „Niet huilen.” Maar verdriet is niet verkeerd. Huilen mag. Bang zijn mag. Boos zijn mag. Vragen stellen mag. God hoeft niet te schrikken van ons verdriet. In de Bijbel huilen mensen ook. Ze roepen naar God. Ze vragen: „Waarom?” Ze zeggen: „Help mij!” Dat mag. Je hoeft tegenover God niet te doen alsof alles goed gaat. Je mag eerlijk zijn.

Voor vandaag

Misschien heb jij zelf verdriet. Misschien is er iets gebeurd waar je nog vaak aan denkt. Misschien mis je iemand. Misschien ben je bang voor wat er gaat gebeuren. Of misschien zie je een ander kind met verdriet. Wat kun je dan doen? Soms hoeft je niets op te lossen. Je kunt gewoon blijven. Je kunt luisteren. Je kunt zeggen: „Ik ben bij je.” Je kunt een hand geven. Je kunt een knuffel geven. Je kunt samen bidden. Dat kan veel betekenen.

Als je niet weet wat je moet zeggen

Soms weet je niet wat je tegen iemand met verdriet moet zeggen. Dat geeft niet. Je hoeft geen moeilijke woorden te gebruiken. Je kunt gewoon zeggen: „Wat verdrietig.” Of: „Ik denk aan je.” Of: „Zal ik bij je blijven?” Of: „Zal ik voor je bidden?” Soms is luisteren al een grote hulp.

Jezus staat centraal

Jezus is niet iemand die verdriet op afstand houdt. Hij gaat naar mensen toe. Hij luistert. Hij raakt mensen aan. Hij huilt ook zelf. Toen zijn vriend Lazarus gestorven was, hilde Jezus. Dat is heel bijzonder. Jezus weet wat verdriet is. Daarom mogen we geloven dat Hij ons verdriet begrijpt. Hij belooft niet dat ieder verdriet meteen verdwijnt. Hij zegt niet dat gelovige mensen nooit ziek worden. Hij zegt ook niet dat we nooit iemand zullen verliezen. Maar Hij laat ons niet alleen. Hij is bij ons in ons verdriet. En de Bijbel geeft ons hoop. Jezus is

opgestaan uit de dood. Daarom heeft verdriet niet het laatste woord. De dood is niet het einde van alles. Er komt een dag waarop God alles nieuw zal maken. Er zal geen verdriet meer zijn. Geen pijn. Geen dood. Dat is de hoop die Jezus ons geeft.

Je mag huilen

Misschien denken mensen soms dat geloven betekent dat je altijd sterk moet zijn. Dat is niet zo. Je mag huilen. Je mag zeggen: „Jezus, ik vind dit heel moeilijk.” Je mag zeggen: „Ik ben bang.” Je mag zeggen: „Ik mis iemand.” Je hoeft geen mooie woorden

te zoeken. Jezus hoort ook een heel eenvoudig gebed. Soms is één zin genoeg: „Jezus, blijf bij mij.”

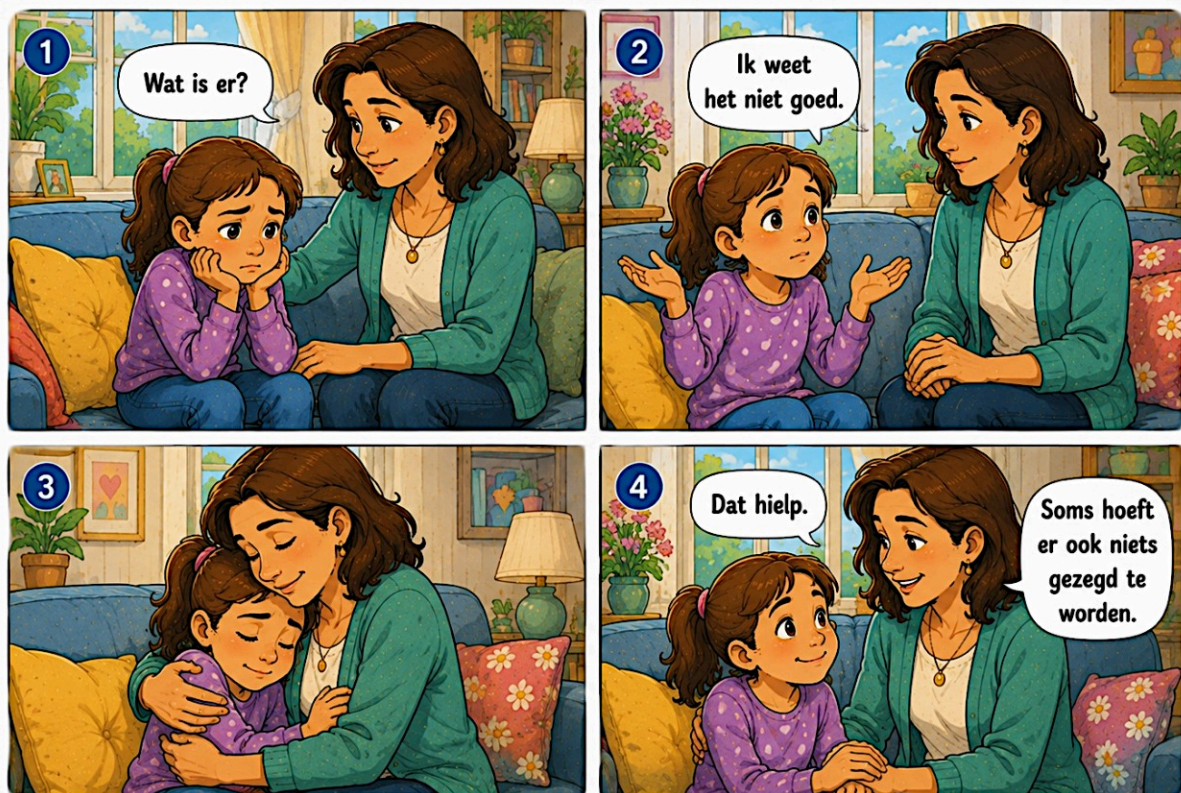
Neem mee

Mijn verdriet mag er zijn. God ziet mij. God hoort mij. Ik mag huilen en vragen stellen. En Jezus blijft bij mij.

Vijf vragen

1. Welke kinderen uit de Bijbel hadden verdriet?
2. Hoe liet God zien dat Hij Ismaël zag?
3. Wat deed Jezus voor het dochtertje van Jairus?
4. Wat mag je tegen God zeggen als je verdriet hebt?
5. Hoe kun jij iemand helpen die verdriet heeft?

Even glimlachen en nadenken

**Je hoeft verdriet niet altijd op te lossen.
Soms is liefdevol blijven al heel veel.**

Deel 5 – Jezus, het Kind dat kwam om te redden

We hebben in dit boek veel kinderen ontmoet. We zagen Mozes. Hij was een baby die bescherming nodig had. We zagen Ismaël. God hoorde zijn verdriet. We zagen Samuël. God riep hem bij zijn naam. We zagen Isaak. God vergat zijn belofte niet. We zagen Johannes. God had een bijzondere taak voor hem. We zagen David. God keek niet naar zijn uiterlijk, maar naar zijn hart. We zagen een klein meisje dat Naäman de weg naar Gods hulp wees. En we zagen vooral hoe Jezus met kinderen omging.

Hij liet hen bij Zich komen. Hij plaatste een kind tussen Zijn volgelingen. Hij zag kinderen die verdriet hadden. Hij gebruikte wat een jongen had om duizenden mensen te eten te geven. Al die verhalen vertellen iets over God.

God ziet kinderen. God hoort kinderen. God heeft kinderen lief. God kan kinderen gebruiken.

Maar er is nog iets dat alles met elkaar verbindt. **Jezus werd zelf een Kind.** Hij kwam niet als een machtige koning. Hij kwam als een baby. Hij moest worden gedragen. Hij moest eten en slapen. Hij groeide op. Hij werd een jongen. Hij weet hoe het is om klein en kwetsbaar te zijn. Maar Jezus kwam niet alleen om als Kind onder mensen te wonen. Hij kwam met een opdracht. Hij kwam om mensen bij God te brengen. Hij kwam om te redden. Daarom eindigt dit boek bij Jezus. We kijken naar Jezus als jongen. We denken na over zijn leven. En we ontdekken waarom juist Hij zo belangrijk is. Want het mooiste nieuws van de Bijbel is niet alleen: „**God ziet kinderen.**” Het mooiste nieuws is: „**God kwam naar ons toe.**”

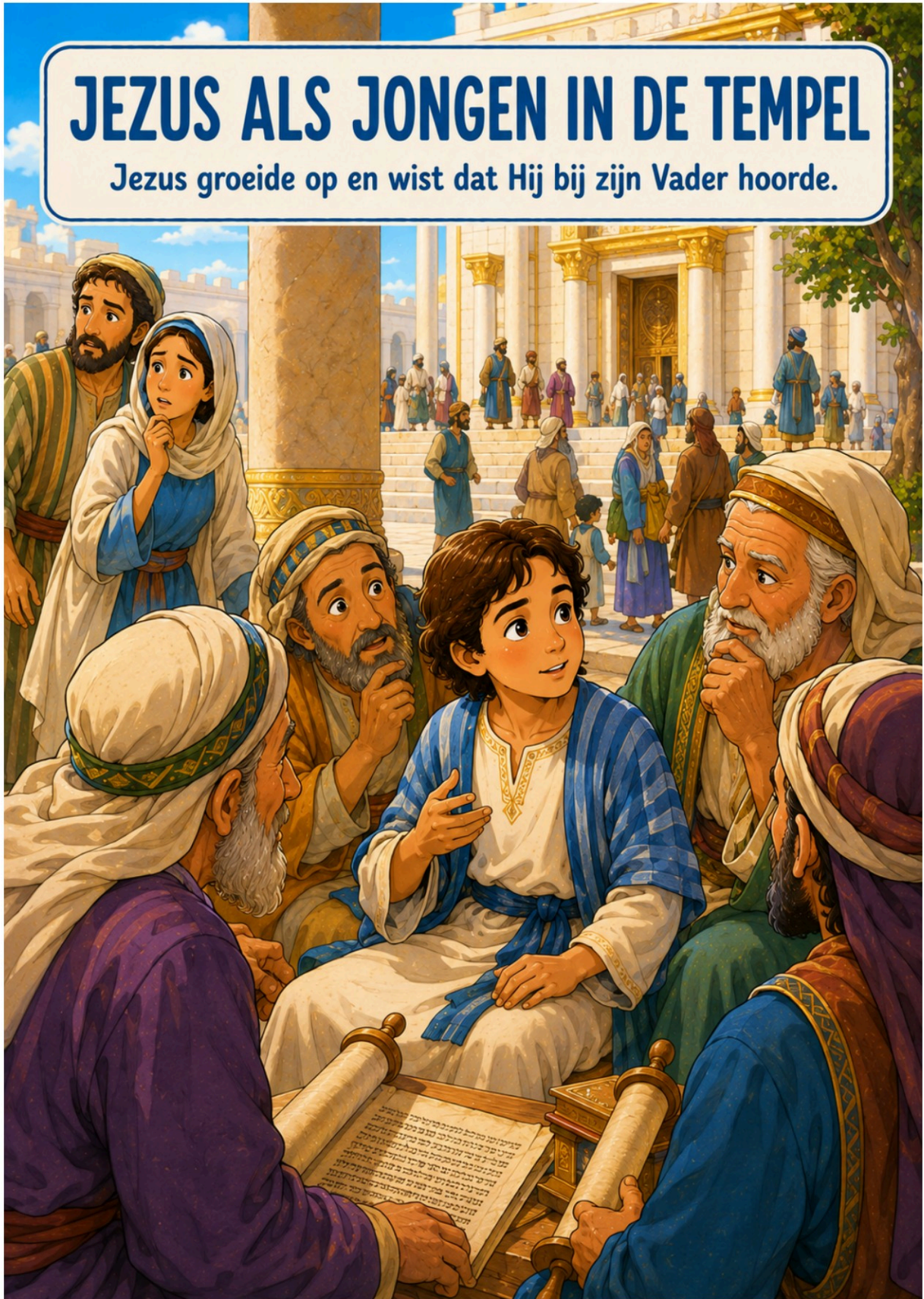
In Jezus kwam God dichtbij. Voor kinderen. Voor ouders. Voor jongeren. Voor ouderen. Voor mensen die sterk zijn. Voor mensen die zich klein voelen. Voor mensen die verdriet hebben. Voor mensen die niet weten hoe het verder moet. Voor jou.

Daarom mag dit laatste deel eindigen met een eenvoudige uitnodiging: **Kom bij Jezus.** Je bent welkom bij Hem.

Hoofdstuk 17

JEZUS ALS JONGEN IN DE TEMPEL

Jezus groeide op en wist dat Hij bij zijn Vader hoorde.

Het verhaal (Lucas 2:41-52)

Elk jaar gingen Maria en Jozef naar Jeruzalem. Ze gingen daarheen voor het Paasfeest. Toen Jezus twaalf jaar oud was, ging Hij ook mee. Er waren veel mensen in Jeruzalem. Iedereen vierde het feest. Na afloop gingen Maria en Jozef weer naar huis. Jezus ging mee met de grote groep mensen. Maria en Jozef dachten dat Jezus ergens tussen de andere reizigers liep. Ze reisden een hele dag. Toen gingen ze zoeken. Maar Jezus was nergens te vinden. Maria en Jozef werden erg bezorgd. Ze gingen terug naar Jeruzalem. Ze zochten overal. Een dag ging voorbij. Maar Jezus was er niet. Nog een dag gingen ze zoeken. Uiteindelijk vonden ze Hem in de tempel. Jezus zat daar tussen de leraren. Hij luisterde naar hen. Hij stelde vragen. En de leraren waren verbaasd. Ze konden merken dat Jezus veel begreep. Maria en Jozef waren opgelucht. Maar Maria was ook boos en verdrietig. Ze zei: „Waarom heb je ons dit aangedaan? Je vader en ik hebben je overal gezocht.” Jezus keek naar hen. Hij antwoordde: „Waarom hebben jullie Mij gezocht? Wisten jullie niet dat Ik in het huis van mijn Vader moest zijn?” Maria en Jozef begrepen niet meteen wat Hij bedoelde. Jezus bedoelde dat God zijn Vader was. Hij wist dat Hij bij Hem hoorde. Toch ging Jezus daarna gewoon met Maria en Jozef mee naar huis. Hij luisterde naar hen. Jezus groeide verder op. Hij werd sterker. Hij leerde steeds meer. En Zijn Vader in de hemel was blij met Hem.

Even nadenken

Jezus was twaalf jaar. Hij was dus nog een jongen. Toch zien we iets bijzonders. Jezus wilde graag luisteren en leren. Hij stelde vragen. Hij dacht na. Hij praatte met mensen die veel van de Bijbel wisten. Dat is mooi. Soms denken we dat geloven betekent dat je nooit vragen mag stellen. Maar dat klopt niet. Vragen stellen kan juist helpen om God beter te leren kennen. Je mag vragen: „Waarom staat dit in de Bijbel?” „Waarom gebeurt dit?” „Wat bedoelt Jezus hiermee?” „Hoe kan ik God beter leren kennen?” God is niet bang voor onze vragen.

Voor vandaag

Misschien ben jij nog jong. Misschien denk je: „Ik moet nog veel leren.” Dat klopt. Maar je hoeft niet te wachten tot je groot bent om God te leren kennen. Je mag vandaag al vragen stellen. Je mag lezen. Je mag luisteren. Je mag bidden. En je mag zeggen: „God, ik wil U beter leren kennen.” Misschien begrijpen anderen jouw vragen niet altijd. Dat geeft niet. Blijf zoeken. Blijf luisteren. Blijf vragen. God kent jouw vragen al.

Jezus staat centraal

Het bijzondere in dit verhaal is dat Jezus zegt: „**Mijn Vader.**” Hij bedoelt daarmee God. Jezus weet wie Hij is. Hij weet dat Hij bij de Vader hoort. Dat wordt later nog duidelijker.

Jezus zal zijn leven geven om mensen weer bij God te brengen. Hij is niet zomaar een leraar. Hij is de Zoon van God. Maar hier zien we Hem nog als jongen. Hij groeit op. Hij leert. Hij luistert. Hij stelt vragen. Hij gaat mee naar huis. Zo zien we dat Jezus echt mens is geworden. Hij heeft een jeugd gehad. Hij weet hoe het is om op te groeien. Dat maakt Hem dichtbij.

Je hoeft nog niet alles te begrijpen

Misschien zijn er dingen in het geloof die je nog moeilijk vindt. Dat is niet erg. Ook Maria en Jozef begrepen Jezus niet altijd meteen. Ook de leerlingen van Jezus moesten veel leren. Geloof groeit. Je leert steeds iets meer. Soms begrijp je iets vandaag nog niet. Misschien begrijp je het later beter. En soms blijft een vraag bestaan. Ook dan mag je God vertrouwen. Je hoeft niet alles te weten voordat je bij Jezus mag horen.

**Op 12-jarige leeftijd leerde Jezus' vader
hem hoe je een tafel bouwt.
Later bouwde Jezus aan Zijn kerk.**

Neem mee

Ik mag vragen stellen. Ik mag leren. Ik hoef nog niet alles te begrijpen. Ik mag steeds meer leren over Jezus. En Jezus weet dat ik nog moet groeien.

Vier vragen

1. Waar vonden Maria en Jozef Jezus?
2. Wat deed Jezus daar?
3. Wat bedoelde Jezus met „het huis van mijn Vader“?
4. Welke vraag zou jij graag aan Jezus willen stellen?

Even glimlachen en nadenken

**Soms is zoeken heel spannend.
Maar God weet altijd waar jij bent.**

Hoofdstuk 18

HET KIND DAT DE WERELD KWAM REDDEN

Jezus kwam als Kind naar de wereld om mensen te redden.

Het verhaal

We zijn aan het einde van het boek gekomen. We hebben veel kinderen ontmoet. Mozes. Ismaël. Samuël. Isaak. Johannes. David. Het meisje bij Naäman. Het dochttertje van Jäirus. De jongen met vijf broden en twee vissen.

Sommige kinderen waren blij. Andere kinderen waren bang. Sommige kinderen moesten wachten. Sommige kinderen waren ziek. Sommige kinderen hadden verdriet. Maar steeds zagen we hetzelfde: God ziet kinderen. God hoort kinderen. God zorgt voor kinderen. God kan kinderen gebruiken.

Maar nu komen we bij de belangrijkste vraag. Waarom is Jezus gekomen? Het antwoord is groter dan alleen: „Om kinderen te helpen.” Jezus kwam voor alle mensen. Hij kwam om mensen bij God te brengen. Hij kwam om te redden. Daarom is het zo bijzonder dat Jezus zelf als een Kind naar de wereld kwam.

De Zoon van God werd een baby. Hij werd geboren in Bethlehem. Hij werd vastgehouden en opgevoed door Maria en Jozef.

Hij groeide op. Hij werd een jongen. Hij weet hoe het is om afhankelijk te zijn van anderen. Hij weet hoe het is om te groeien. Hij kent vreugde. Hij kent verdriet. Hij kent pijn. Jezus is dus niet ver van ons vandaan. Hij kwam juist dichtbij.

Van een Kind naar de Redder

Toen Jezus volwassen was, begon Hij zijn werk. Hij vertelde over Gods Koninkrijk. Hij hielp mensen. Hij genas zieken. Hij vergaf zonden. Hij luisterde naar mensen. Hij nam kinderen serieus. Hij zei: „*Laat de kinderen bij Mij komen.*”

Maar Jezus kwam niet alleen om mensen te helpen terwijl Hij op aarde leefde. Hij kwam met een veel grotere opdracht. Hij zou zijn leven geven. Jezus stierf aan het kruis. Zijn vrienden waren verdrietig. Ze dachten dat alles voorbij was. Maar toen gebeurde het wonder. Op de derde dag stond Jezus op uit de dood. **Jezus leeft!**

Dat is het hart van het christelijk geloof. Jezus heeft de dood overwonnen. Daarom kunnen wij hoop hebben.

Waarom dit voor kinderen belangrijk is

Misschien denk je: „Ik ben maar een kind.” Of: „Ik ben nog klein.” Maar kijk naar dit boek. Mozes was klein. Samuël was jong. David was jong. Het meisje bij Naäman was klein. De jongen met de broden en vissen was jong. En Jezus zei: „*Laat de kinderen bij Mij komen.*” Je bent dus nooit te klein om bij Jezus te komen. Je bent nooit te klein voor Gods liefde.

Waarom dit ook voor volwassenen belangrijk is

Misschien ben je geen kind meer. Misschien ben je al lang volwassen. Misschien ben je zelfs al oud. Toch gelden de woorden van Jezus ook voor jou: „*Kom bij Mij.*” Je hoeft niet eerst sterk te zijn. Je hoeft niet alles te begrijpen. Je hoeft niet zonder fouten te zijn. Je hoeft niet te bewijzen dat je goed genoeg bent. Je mag komen zoals je bent. Met je vragen. Met je verdriet. Met je fouten. Met je geloof. En zelfs met je twijfel. Jezus wijst niemand af, die eerlijk naar Hem toe komt.

De rode draad

We begonnen dit boek met kinderen die kwetsbaar waren. Mozes was een baby in gevaar. Ismaël huilde in de woestijn. Samuël leerde luisteren. Daarna ontdekten we dat God kinderen ook een bijzondere plaats geeft. Isaak. Johannes. David. Het meisje bij Naäman. Toen zagen we Jezus.

Jezus liet kinderen bij Zich komen. Hij zette een kind in het midden. Hij zag een ziek kind. Hij gebruikte wat een jongen had.

Daarna leerden we over geloof en vertrouwen. We ontdekten dat we niet alles zelf hoeven te kunnen. We mogen God vertrouwen. We mogen hulp vragen. We mogen verdriet hebben. We mogen bij Jezus blijven. En nu weten we waarom. Jezus kwam. Jezus stierf. Jezus stond op. Jezus leeft.

Voor vandaag

Misschien kun je maar één ding uit dit boek onthouden. Laat het dan dit zijn: God ziet jou. Hij kent jouw naam. Hij kent jouw blijdschap. Hij kent jouw verdriet. Hij weet waar je bang voor bent. Hij weet waar je van droomt. En Hij nodigt je uit: „**Kom bij Mij.**”

Jezus – het Kind dat de wereld kwam redden

Jezus begon zijn leven op aarde als een Kind. Klein. Kwetsbaar. Dicht bij Maria en Jozef. Maar dat Kind was de Zoon van God. Hij kwam voor de wereld. Hij kwam voor mensen die Hem nodig hebben. Hij kwam voor kinderen. Hij kwam voor volwassenen. Hij kwam voor jou.

Daarom is dit niet alleen het einde van een boek. Het is ook een uitnodiging. Kom bij Jezus. Leer Hem kennen. Vertrouw Hem. Volg Hem. Want het Kind van Bethlehem is de Redder van de wereld.

Neem mee

Ik ben niet te klein voor God. God ziet mij. Jezus houdt van mij. Ik mag bij Hem komen. En omdat Jezus leeft, heb ik hoop.

Vijf vragen

1. Welke kinderen uit dit boek herinner jij je nog?
2. Wat leerden we steeds opnieuw over Gods liefde voor kinderen?
3. Waarom kwam Jezus naar de wereld?
4. Waarom is het belangrijk dat Jezus is opgestaan uit de dood?
5. Wat betekent het voor jou dat je bij Jezus mag komen?

Even glimlachen en nadenken

